CLAUDE DEBUSSY'NİN SUITE BERGAMASQUE ESERİ ÜZERİNE ANALİTİK BİR ÇALIŞMA

Işıl GİRAY UYSAL
Mimar Sinan Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı, isil.giray@yz.msgsu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5448-5125

Giray Uysal, Işıl. "Claude Debussy'nin Suite Bergamasque Eseri Üzerine Analitik Bir Çalışma". idil, 109 (2023 Eylül): s. 1346–1368.
doi: 10.7816/idil-12-109-07

ÖZ

Suite bergamasque, 20. Yüzyılın en önemli bestecilerinden olan Claude Debussy'nin en ünlü piyano eserlerinden biridir. Eser, yaklaşık olarak 1890 yılında bestelenmeye başlanmış olup 1891 yılında bir ilk versiyonu yayınlanmıştır. Ancak besteci, 1905 yılına kadar üzerinde çalışarak düzenlemeler yapmış ve Prélude, Menuet, Clair de Lune ve Passepied adlı dört bölümden oluşan nihai formuyla 15 yıl sonra, 1905 yılında yayınlanmıştır. Bestelendiği dönemlerde olağandışı ve ticari açıdan daha az ilgi çekici bulunan eser, günümüzde en büyük piyanistlerin dahi repertuarlarında bulunan, kayıtlarının yapıldığı ve konser programlarında hem icracılar hem dinleyici tarafından çokça tercih edilen bir yapıttır. Özellikle eserin 3. bölümü olan Clair de Lune, Claude Debussy'nin en ünlü piyano eserlerinden ve tüm zamanların en ünlü müzikal temalarından biri haline gelmiştir. Geniş bir dinleyici kitlesi tarafından kabul görmesiyle birlikte, farklı enstrumanlar ve topluluklar için düzenlemeleri yapılmıştır. Bu araştırmada, Claude Debussy'nin piyano müziğine getirdiği yenilikler, Suite Bergamasque eserinin bestelenme süreci, dört bölümünün detaylı analizi, ve esere ilham veren diğer sanatsal alanların incelenmesi hedeflenmiştir. Ayrıca müziği, şiir ve sanat arasındaki bağlantıların genel olarak Debussy üzerindeki etkileri üzerine çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Debussy, Empresyonizm, Suite Bergamasque, Piyano, Müzik

Makale Bilgisi:
Geliş: 16 Haziran 2023 *Düzeltme:19 Temmuz 2023* *Kabul: 1 Ağustos 2023*

© 2023 idil. Bu makale Creative Commons Attribution (CC BY-NC-ND) 4.0 lisansı ile yayımlanmaktadır.

Giriş

Müzik tarihinde, R. Wagner Romantizm'in doruk noktasını oluşturmuş ve müzikte fonksiyonel armoninin sonunu getirmiştir. Ancak Claude Debussy, yeni bir akım olan İzlenimciliğin öncüsü olmuş ve klasik müziği müziği modern döneme taşımıştır. Birçok eserinde İzlenimci tınılara rastlanır. Özellikle piyano eserlerinde, karakteristik ve etkileyici renkleri başarılı bir şekilde temsil etmiştir. "Müzik yapmak istediğim tarzla ilgili olarak, esneklik açısından zengin ve ruhun lirik dürtülerine, rüyaların kaprislerine uygun şekilde yeterince vurgulu olmasını istiyorum." (Taruskin, 2009:77) -Claude Debussy

Resim 1: Claude Achille Debussy

Claude Achille Debussy, 22 Ağustos 1862'den 25 Mart 1918'e kadar yaşamış 20. yüzyılın en önemli Fransız bestecilerinden biridir. 19. yüzyılın sonu ve 20. yüzyılın başlarındaki en etkili ve yenilikçi bestecilerinden biri olarak kabul edilmektedir. "20. yüzyıl boyunca etkisini sürdüren yapıtları, geleneği, özellikle de Alman müzik geleneğinin baskın karakterini sorguluyordu. Üslubu pek çok farklı yaklaşımı beraberinde sunmasına karşılık, müzik tarihinde Debussy'nin yapıtlarıyla özellikle izlenimcilik arasında bir bağlantı kurulmaktaydı." (Boran, 2007: 111-12). Debussy, Paris'in Saint-Germain-en-Laye bölgesinde doğmuş ve erken yaşta müzik yeteneğini göstermiştir. On yaşında Paris Konservatuvarı'na girmiş ve piyano, müzik teorisi ve kompozisyon eğitimi almıştır. Konservatuvar sürecinde Richard Wagner'ın eserleri, Rus "Beşleri" olarak bilinen Rus besteciler ve diğer çağdaş müziklerle tanışmış, bu da müzikal gelişimine önemli ölçüde etki etmiştir. Besteci olağanüstü armonik bir dil geliştirmiş, izlenimci ve sembolist üslupla ilişkilendirilebilecek yeni müzikal yapılar ortaya koymuştur. O, müziğe yaklaşımında, sesin kendisine odaklanarak ilerlemiştir. Alışılagelmiş normlara göre değil, kendi müzikal fikirlerinden yola çıkarak büyük yapılar için yenilikçi fikirler geliştirmiştir. Sesin içsel niteliklerine odaklanması ve bilinen kompozisyon yöntemlerinden sapması, onu izlenimci akımın önde gelen bir figürü yapmıştır. Bu akım, müziği, görsel sanatlardaki izlenimci ressamların fırça darbeleri gibi duyguları ve atmosferleri yakalamayı amaçlar. Ayrıca, Debussy'nin sembolist estetikle olan bağlantısı, müziğini zenginleştirmiştir. Besteci, 19. yüzyılın sonu ve 20. yüzyılın başında yaşamış bazı sembolist şairlerden büyük ölçüde etkilenmiştir. Debussy'nin şiir ve görsel sanattan ilham alaran müziği, duyguları açık bir hikayeye ihtiyaç duymadan canlandırmaktadır. Bu, eserlerinde soyutlama ve belirsizlik duygusu yaratmış ve dinleyicileri müziği kişisel ve öznel olarak yorumlamaya teşvik etmiştir. Debussy, akorları bireysel sesler olarak ele alarak onları renk olarak kullanmış, yeni ve geleneksel olmayan yapılandırmalarda bir araya getirmiştir (Dawes, 1982: 8) Bestecinin bu yaklaşımı, genellikle işlevsel bir armonik ilerlemenin alışılmış öğeleri değillerdir. Müziği sıkça tam ton dizisi içermektedir. Bu yeni tekniklerin özel tınısı, Debussy'nin müziğinin duyusal ses ve yapı dünyasını keşfedilmesine olanak sağlamıştır. Debussy, izlenimci ressamlardan da etkilenmiştir. İzlenimcilik akımında ressamlar, ayrıntılara aşırı odaklanmadan bir konunun özünü yakalamak için kalın fırça darbeleriyle bir teknik geliştirmiş, belirli bir nesnenin ayrıntılı ve gerçekçi bir tasvirine çok fazla önem vermemişilerdir. Bunun yerine, ışığın, gölgenin ve ince renklerin tasvirine odaklanmaktadırlar. Benzer şekilde, Debussy de, doğanın güzelliğini tasvir etmek veya bir hikaye anlatmak için tını, doku ve armonik dilin ince kontrastlarını araştırdığı bir yaklaşım geliştirmiştir. Debussy'nin yenilikçi motif ve armoni tınılarıyla elde ettiği sonuç, izlenimci ressamların fırça darbeleriyle elde ettikleriyle benzerdir. Besteci, müziği kullanarak doğanın güzelliğini tasvir eden bir şairdir. Debussy'nin müziğinin estetiğinde, doğa genellikle temel unsurdur. Bu konudaki görüşünü doğa, bir din gibi, diyerek tasvir etmiş ve şöyle demiştir; "Bir günbatımı gökyüzüne baktığımda ve onun harika ve her an değişen güzelliğini saatlerce düşündüğümde, olağanüstü bir duygu

beni sarar. Bütün büyüklüğüyle doğa, samimi ve güçsüz ruhumda doğru bir şekilde yansıtılır." (Thompson, 1940: 22). Debussy'nin yaşamı, maddi zorluklar, sağlık sorunları ve kişisel mücadelelerle dolu olmuştur. Ancak, o sanatsal vizyonuna bağlı kalmış ve müzik tarihine etkileyici pek çok eser bırakmıştır. Bu da birçok kuşağın bestecilerine ve müzisyenlere ilham kaynağı olmuştur. Sonuç olarak, Claude Debussy'nin vizyoner bir besteci ve müzikteki izlenimcilik akımının merkezi figürü olarak mirası kalıcıdır ve eserleri dünya genelinde hala değerli ve icra edilmeye değer bulunmaktadır.

Şiir, Sanat ve Müzik Arasındaki İlişki

Şiir, sanat ve müzik arasındaki ilişki karmaşık ve derinlemesine iç içe geçmiş bir ilişkidir ki bu ilişki tarih boyunca sanatçılar, yazarlar ve müzisyenler tarafından keşfedilmiştir. Bu üç sanatsal ifade biçimi ortak temalar ve etkileşimler paylaşır ve genellikle birbirini farklı yollarla tamamlar ve geliştirir. Bu üç disiplin arasındaki ortak ilişki aşağıdaki başlıklar ile açıklanabilir:

- Duygusal İfade: Şiir, sanat ve müzik, duyguları, fikirleri ve deneyimleri ifade etmek için kullanılan araçlardır. Sıradan dil aracılığıyla ifade etmenin zor olabileceği derin duygular ve düşünceler iletebilme gücüne sahiptirler.
- İlham: Farklı disiplinlerden sanatçılar genellikle birbirlerinin eserlerinden ilham alırlar. Bir ressam, bir şiirin imgelerinden etkilenebilir, bir müzisyen bir tablonun renklerinden etkilenebilir ve bir şair bir müziğin uyandırdığı duygulardan ilham alabilir.
- Görsel ve İşitsel İmgeleme: Şiir, sanat ve müzik, hepsi de sözcükler, renkler ve şekiller aracılığıyla canlı görsel imgeler oluşturabilir. Benzer şekilde, müzik de ses manzaraları ve melodiler aracılığıyla imgeleri ve duyguları harekete geçirebilir.
- Anlatı ve Hikâye Anlatımı: Şiir, sanat ve müzik hepsi de farklı yollarla hikayeler anlatabilir. Şiir, kelimeleri kullanarak anlatılar oluştururken, sanat ve müzik görsel veya işitsel ipuçları kullanarak hikayeleri veya duyguları iletebilir.
- Hava ve Atmosfer: Tüm üç sanat biçimi belirli hava ve atmosferler oluşturabilir. Melankolik bir tablo, hüzünlü bir şiir veya etkileyici bir müzik, bir üzüntü hissi iletebilirken enerji dolu bir eser, sevinçli bir şiir veya canlı bir melodi ise mutluluk ve enerjiyi yansıtabilir.
- Disiplinlerarası İşbirlikleri: Sanatçılar, şairler ve müzisyenler genellikle yeteneklerini birleştirmek için işbirliği yaparlar. Örneğin, şiiri müzikle birleştiren liedler yaygın bir işbirliği biçimidir.
- Kültürel ve Tarihsel Bağlam: Tüm üç sanat biçimi, yaratıldıkları kültürel ve tarihsel bağlama dair içgörüler sunabilir. Bu eserler, kendi dönemlerinin değerlerini, inançlarını ve toplumsal normlarını yansıtırlar.
- Öznellik ve Yorum: Şiir, sanat ve müzik, yorumlamaya açıktır ve farklı bireyler için farklı anlamlar taşıyabilir. Bu öznelik, her eserle kişisel bağlar kurulmasına olanak tanır.

Özetle, şiir, sanat ve müzik arasındaki ilişki, karşılıklı etkileşim, paylaşılan temalar ve birbirine bağlı ifade biçimleridir. Bu üç yolla insan deneyimini keşfetmek ve iletmek için eşsiz yollar sunarlar ve zaman içinde farklı kültürlerdeki sanat severlere derin bir şekilde ulaşma yeteneğine sahiptirler.

> Claude Debussy birçok sembolist şiiri şarkı olarak bestelemiştir. Bunlar arasında ilk olarak Poèmes de Baudelaire (Baudelaire'den 5 şiir), Poèmes de Stéphane Mallarmé (Mallarmé'den 3 şiir), Ariettes Oubliées (Verlaine'den 6 şiir), Chansons de Bilitis (Pierre Louÿs'in şiirleri) akla gelir. Ayrıca Mallarmé'nin aynı adlı şiirinden hareketle bestelenen ancak sözsüz bir yapıt olan Prélude à l'Après-midi d'un Faune ve Maeterlinck'in librettosunu yazdığı Pelléas ve Mélisande operası, Debussy'nin sembolizmle doğrudan ilişkili yapıtları olarak gösterilebilir. (Çöloğlu, 2016: 164)

Besteci Suite bergamasque eseri özelinde ise Paul Verlaine'in Clair de Lune adlı şiirinden ilham almştır. Verlaine bu şiirde, rüya gören kuşları ve maskeli oyuncuları hüzünlü bir şekilde ay ışığında şarkı söylerken tasvir eden gizemli bir hayal dünyası yaratmıştır. Clair de Lune fransızca "Ay Işığı" anlamına gelmektedir. Debussy, Verlaine'in bu hayalini benzer bir atmosfer yaratmak için kullanmıştır. Verlaine, son dizede "Au calme clair de Lune triste et beau"

[1]ifadesiyle başlar. Debussy, bu üç sıfatı müziğinde ağır hareket eden bir tempoyla, inici üçlülerden oluşan bir melodik yapıyla ve adeta iç çeken motiflerle ve sade bir sonorite ile birleştirerek ifade eder. Clair de Lune şiirinin ilk versiyonunda, Verlaine ünlü Fransız ressam Jean-Antoine Watteau'nun tablolarından ilham aldığını belirtmiştir. Bu ifadeyi "Au calme clair de lune de Watteau" (Roberts, 2001: 90) şeklinde yazmıştır ve bu ifade şiirin ilk versiyonunun son dizesidir. Bu ifadeyi Türkçe'ye çevirdiğimizde ise "Watteau'nun sakin ay ışığında" " şeklinde anlam kazanır. Watteau, en önemli Fransız ressamlardan biridir. Doğa sahnelerini gizem öğesiyle birleştiren *fête galante*[2] tarzını yaratmıştır. Verlaine'in Clair de Lune şiirinin ilk dizesinde, "Tristes sous leurs déguisements fantasques!"[3] şeklinde ifade ettiği gibi, insanların üzgün duygularını maskelerinin altında gizlediğini tasvir eder. Verlaine, belki de Watteau'nun içsel olarak ima ettiği ifadeyi izlenimci yorumda açıkça tasvir etmektedir.

Büyük Fransız ressam Watteau'dan gelen ilham hem Paul Verlaine hem de Claude Debussy için önemlidir. Suite Bergamasque'nin ilk versiyonunda, üçüncü bölüm "Promenade Sentimentale" adıyla başlıyordu ve bu isim, Paul Verlaine'in erken döneminden başka bir şiiri "Promenade Sentimentale"den[4] ilham alınarak konulmuştur (https://interlude.hk/poetry-music-debussys-suite-bergamasque/). Bu bölüm yalnızlık ve hüzün temalarını temsil etmektedir.

Suıte Bergamasque

Suite Bergamasque, Claude Debussy'nin en ünlü solo piyano eserlerinden biridir. Bu eseri bestelemeye 28 yaşında, 1890 yılında başlamış ancak 1905 yılında yayınlanmadan önce önemli ölçüde revize etmiştir ve Debussy'nin erken ve orta dönemi için önemli bir eserdir. *Bergamasque* terimi, *commedia dell'arte* adı verilen, İtalya'da on altıncı yüzyılda popüler olan bir tür sokak tiyatrosundan gelmektedir. *Commedia dell'arte* performanslarında, hazır karakterler kullanılır ve gösteriler genellikle canlı aktörler ve kuklaların bir karışımını içerir. (Lederer, 2007: 37.) *Bergamasque, commedia dell'arte'nin* önemli bir merkezi olan İtalyan şehri Bergamo'ya gönderme yapar. Bergamo, c*ommedia dell'arte*'nin standart figürlerinden biri olan esprili ve korkak komik hizmetçi Harlequin karakterinin memleketidir. Claude Debussy'nin Suite Bergamasque adlı eseri bu tiyatro geleneğine gönderme yapar ve müziğinde *commedia dell'arte*'nin çekiciliğini ve karakterini yansıtmaktadır. (Dawes, 1982: 20.) Tüm *commedia dell'arte* karakterleri belirgin bir kostüme, bir maske ve uzun bir buruna sahiptir. Tarzları komik veya sinsi olmakla beraber gerçek duygularını maskelerin altına gizlerler. Fransız şair Paul Verlaine, Clair de Lune adlı şiirinde bu karakterleri, "Onlar mutluluklarına inanıyormuş gibi görünmüyorlar ve şarkıları ay ışığıyla karışıyor, hüzünlü ve güzel, dingin ay ışığıyla." şeklinde tasvir etmiştir. Bergamasque terimi aynı zamanda "Bergomask" adlı bir dansla ilişkilendirilebilir. Bu dans, on altıncı yüzyılda İtalya'nın Bergamo şehrinde ortaya çıkmıştır. Rustik bir dans olan Bergomask, basamaklı hareketleri ve tekrarlayan motifleriyle ön plana çıkmaktadır. Basit bir dokuya ve sabit bir armonik ilerlemeye sahiptir (Orledge, 2009: 152). Bu piyano süiti aslında bir Prelüd, bir Menuet, "Promenade Sentimentale" ve bir Pavane'den oluşmaktaydı. Leon Vallas'ın belirttiğine göre, 1904 yılında müzik dergilerindeki bir reklamda, eserin basımda olduğu ve orijinal formunu koruyacağı duyurulmuştur. Sonrasında Haziran 1905'in sonunda yayınlanmıştır ve final hali dört parçadan oluşmaktadır: Prelüd, Menuet, Clair de Lune ve Passepied. Suite Bergamasque, on beş yıl süresince birçok değişikliğe uğramıştır (Vallas, 1933: 74). Maalesef Suite Bergamasque'ın ilk taslağı kayıp durumdadır. Bu nedenle son versiyonda kaç değişiklik yaptığını bilmek imkansızdır, ancak yine de Debussy'nin önemli değişiklikler yaptığına dair bazı önemli ipuçları vardır. 1890 ile 1905 yılları arasında geçen on beş yıl boyunca, Debussy üç farklı versiyon bestelemiştir. İlk versiyon, 1890 yılında yazılmış olup yukarıda belirtildiği gibi dört parçadan oluşmaktadır. İkinci versiyon ise 1903 yılında yazılmıştır. Bu sırada Debussy, süiti dört parça yerine üç parça içerecek şekilde yeniden düzenlemiştir. Dört parçadan üçe geçiş yaptığında, aynı zamanda bölümlerin adını da değiştirmiştir. İlk bölüm Masques olarak adlandırılırken, ikinci bölüm Sarabande ve sonuncusu L'isle Joyeuse'dür. (Vallas, 1933: 74.) Suite Bergamasque'ın nihai versiyonu, 1905 yılında Fromont tarafından dört bölümlü bir suit olarak yayınlanmıştır. Debussy, 1890'da bestelediği ilk versiyonundan ilk iki bölümü aynı

1 Sakin ay ışığında, hüzünlü ve güzel.
2 Fransız Rokoko resmine özgü bir sahne. Soyluların açık havada dans ve müzik eşliğinde veya komedi seyrederek eğlenişlerini betimler. Fete galante'ların yaratıcısı ve en ünlü ustası A. Watteau'dur.
3 Gizemli kostümlerinin altında üzgün.
4 Duygusal gezinti.

başlıklarla korumuş, üçüncü bölümü Clair de Lune olarak değiştirmiş ve son olarak Passepied adlı 4. Bölümü eklemiştir. Önemli bir not olarak belirtmek gerekir ki, Passepied parçasının birinci versiyondaki Pavane ile aynı parça olduğuna dair herhangi bir kanıt bulunmamaktadır. İkinci versiyondaki Masque ve L'isle Joyeuse, Durand yayıncılığa satılmış ve 1904 yılında ayrı eserler olarak yayınlanmıştır. Debussy'nin yaptığı tüm bu düzenlemeler ve eklemeler, suiti bugünkü ünlü ve sevilen yapıt haline getirmiştir.

Armonik ve Tonal Yapı

Debussy'nin müziğinde sık sık tam ton dizisi kullanılmıştır. Bu karakteristik öğeyi Suite Bergamasque'ta da bulabiliriz. Prelüd'de aşağıdaki Örnek 1'de gösterildiği gibi , Debussy birçok yerde tam ton dizisini kullanmıştır. Aynı şekilde ikinci bölüm olan Menuet'te de tam ton kullanımı görülmektedir. Tam ton dizisinin kullanımı, eserin genel tınısını etkilemektedir. Çünkü tonal bir merkezi yoktur ve majör ve minör ton sisteminde bulunan güçlü çözülme hissine sahip değildir.

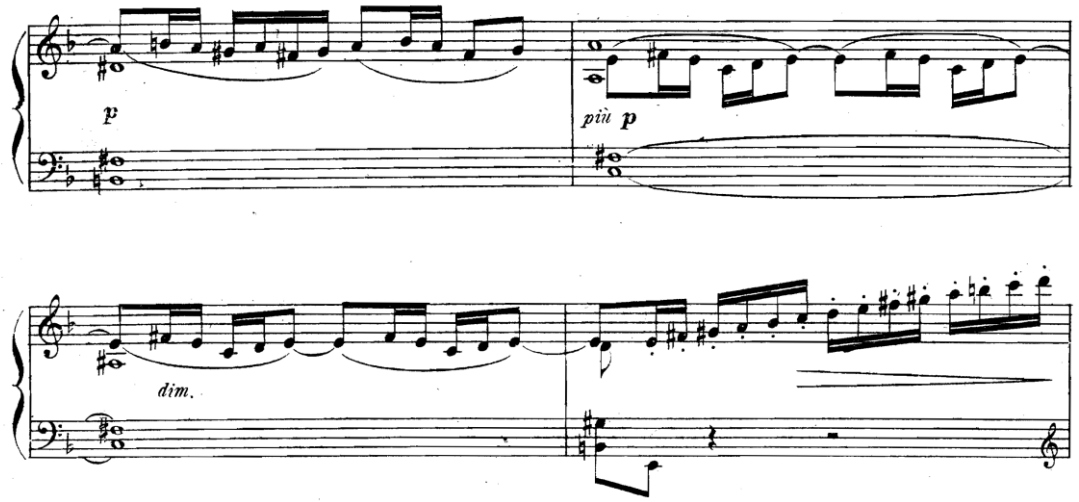

Örnek 1: C. Debussy, Suite Bergamasque, Prelude, 32-35. ölçüler.

Eserde farklı diziler ve armoniler de kullanılmıştır. Prelüd'de, örnek 2'de (12. ölçü) görüldüğü gibi, Debussy koral altyapısı üzerine soprano partisinde pentatonik dizi kullanır.

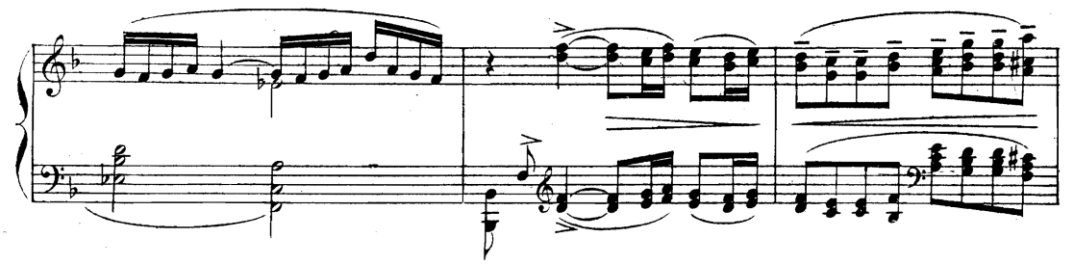

Örnek 2: C. Debussy, Suite Bergamasque, Prelude, 10-12. ölçüler.

Passepied'de, örnek 3'te (147. ölçü) görüldüğü gibi, Debussy bu bölümde koda kısmında Doryen modunu kullanır. Ayrıca Clair de Lune'da 7. derece, 9. derece ve 11. derece akorlarını da kullanır.

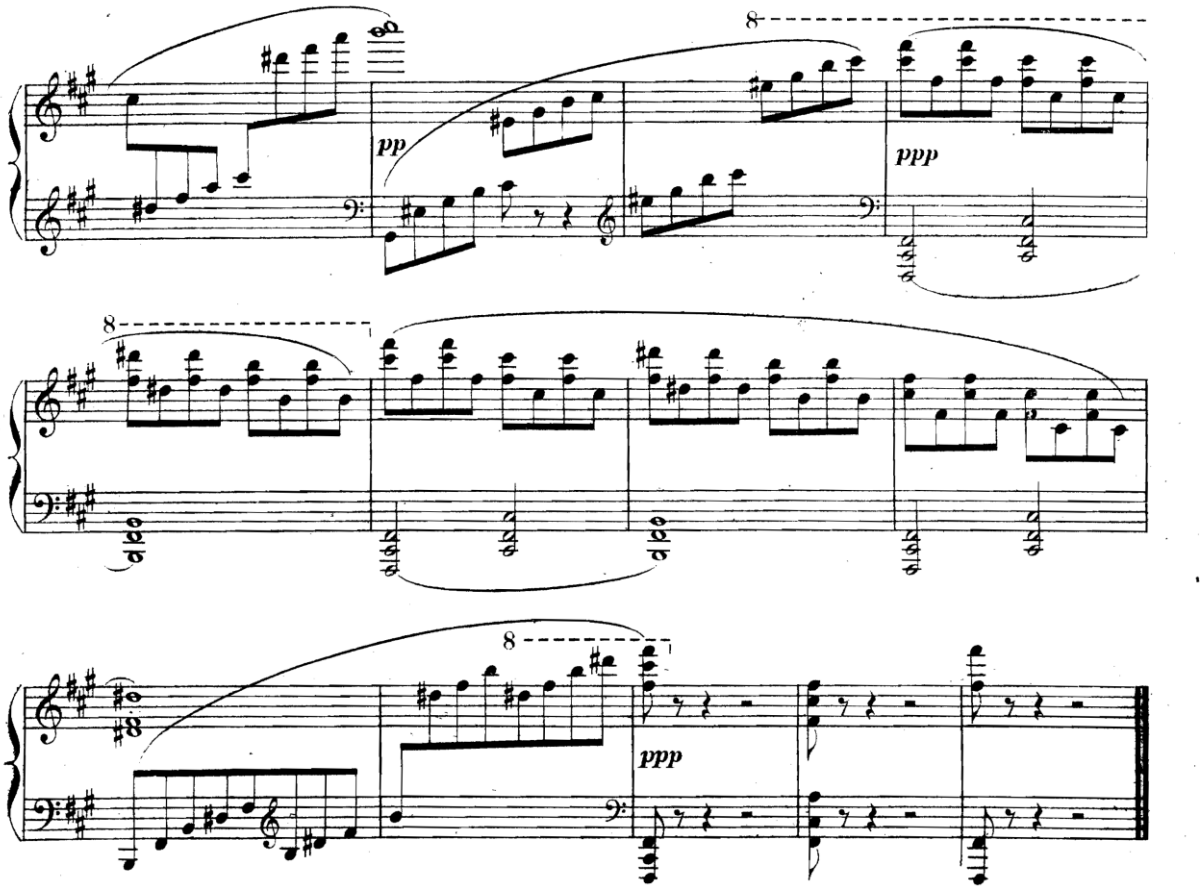

Örnek 3: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 144-156. ölçüler.

Dört bölüm birbirleriyle çok yakın bir bağlantı içerisindedir. Her parçadaki motifler aynı armonik dili paylaşır. Bunun örneğini Prelüd'de, yine örnek 2'de (11. ölçü), giriş kısmındaki 3'lü akor hareketinde görebiliriz. Menuet'te ise örnek 4'te (5. ölçü) görüldüğü gibi, açılış melodisinde aynı aralıklar farklı ritmik değerlerle kullanılır.

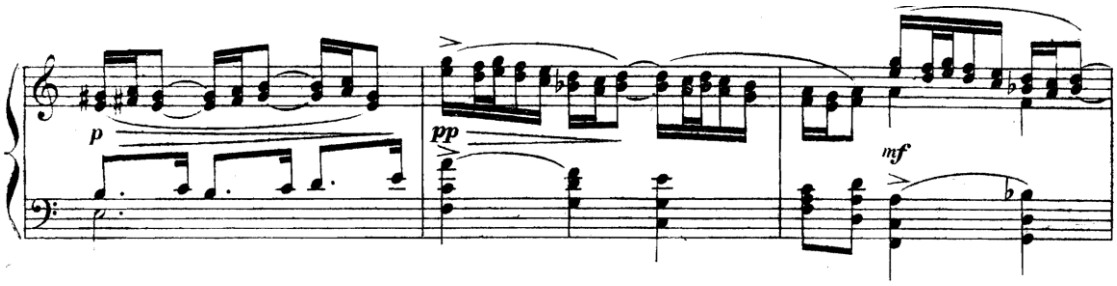

Örnek 4: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 4-6. ölçüler.

Clair de Lune'da, Debussy yine üçlüleri kullanır. Bu suit boyunca tekrar eden döngüsel bir motif olarak karşımıza çıkar.

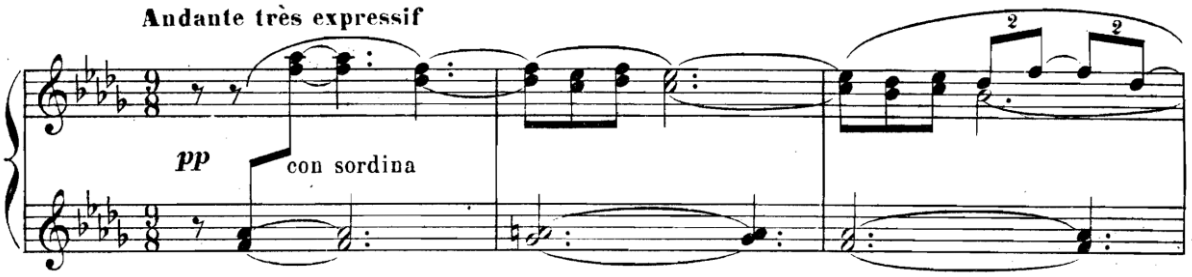

Örnek 5: C. Debussy, Suite Bergamasque, Clair de Lune, 1-3. ölçüler.

Debussy aynı zamanda Suite Bergamasque'da barok dans süitini de çağrıştırmıştır. Menuet ve Passepied'de barok dans formlarını kullanır. Bu dönemde prelüd genellikle giriş niteliğinde ve doğaçlama karakterli bir parça olarak kullanılmaktadır. Menuet üç dörtlük ölçüde, orta tempoda ve basit bir dokudadır. Passepied ise hızlı bir tempoda, eksik ölçü ile başlayan hafif bir danstır. Dikkat çekici olan, Debussy'nin Suite Bergamasque'ın ikinci ve son bölümlerinde barok dansları model olarak kullanmasıdır. Ancak aynı zamanda A-B-A yapısında da analiz edilebilirler. Clair de Lune ise bir dansa dayanmamaktadır.

Prelude

Yukarıda da bahsedildiği gibi prelüd, genellikle doğaçlama karakterine sahip olan bir giriş bölümüdür. Suitin ilk bölümü olan bu prelüd, Fa majör tonunda ve üçlü (ABA) formundadır. Debussy bu açılış bölümünde çeşitli tarzlar kullanır. Başlangıç kısmı doğaçlama tarzındadır ve *tempo rubato*[5] ile işaretlenmiştir. Büyük kontrastlar duyulur. Çoğunlukla 16'lık nota değerlerinde yumuşakça dolaşan bir melodi duyarız. Sağ elde 2. ölçüde başlayan , bu inici 16'lıklar ile doğaçlama hissi yakalanmıştır. Armoni tamamen diyatoniktir. Bazı disonanslar ve renk katmak için kullanılan 9'lular, örneğin; 1. ölçünün 3. vuruşunda, Fa majördeki dominant akorlara eklenen 9'lu genişletilmiş akorlar dikkat çekicidir. Bu özellikleriyle 1-3. ölçüler arasındaki açılış armonisi zamanına göre özel bir yapıya sahiptir. Temanın açılışı 6. ölçüdeki dominant akorda son bulur.

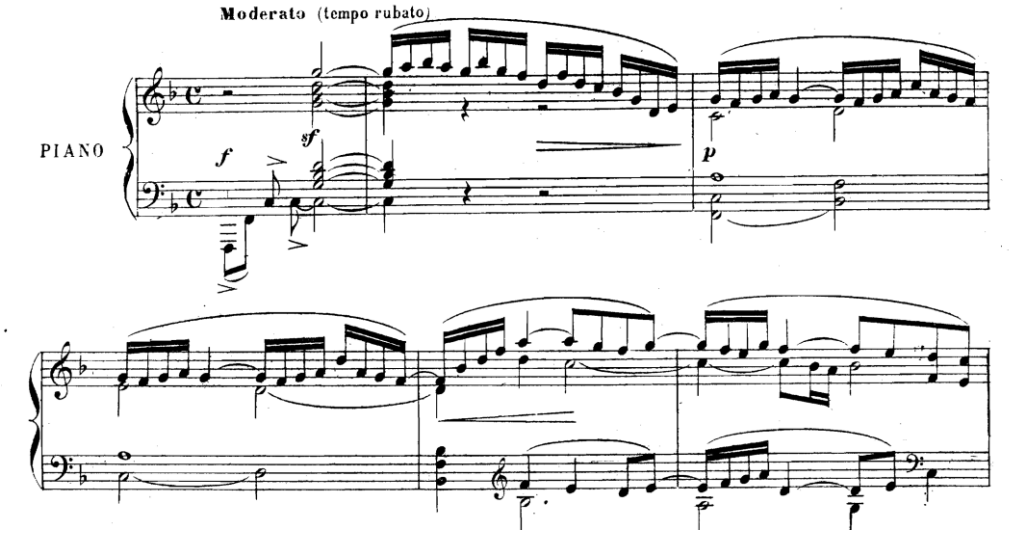

Örnek 6: C. Debussy, Suite Bergamasque, Prelude, 1-6. ölçüler.

Prelüd'ün ilk on ölçüsünde geniş bir ifade aralığı bulunmaktadır. 1, 2, 7 ve 8. ölçüler parlak pasajlar içerirken, 3, 4, 5, 6, 9 ve 10. ölçüler belirgin bir tezat oluşturur. Bu ölçülerde karakter zarif ve yumuşak dinamiklere sahiptir. Debussy ayrıca bu son ölçülerde daha dolgun bir tonal dokuya sahip olması için birden fazla sesi birleştirmiştir.

[5] Temponun isteğe bağlı olarak değiştirilebileceğini gösterir.

Prelüd'deki armonik dil, tonal doku ve ritmik unsurlar yenilikçidir. Yukarıda da bahsedildiği gibi 1-4. ölçülerde tonik ve dominant hissi fark edilirken, A temasının ikinci motifi olan 12. ölçüde soprano partisinde koral bir doku içinde pentatonik dizi kullanılır. Ayrıca Debussy, 12. ölçünün sonunda paralel beşli ve fa majör artırılmış akor kullanır. Bu kısımın temposu daha nettir ve ruh hali manevi olarak tanımlanabilir. Bu durum açılışta serbestçe icra edilen motif ile kontrast oluşturur.

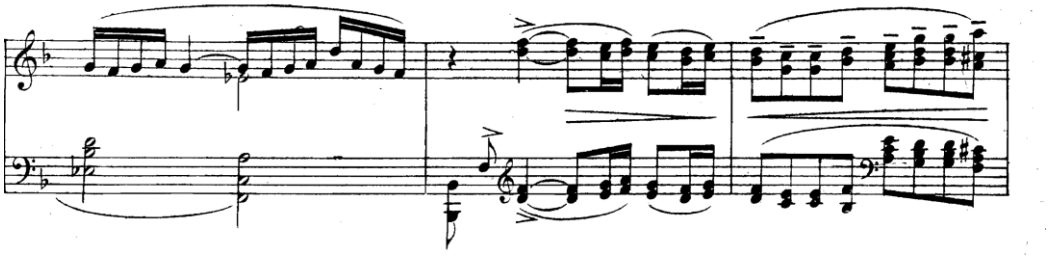

Örnek 7: C. Debussy, Suite Bergamasque, Prelude, 10-12. ölçüler.

20-29. ölçüler arasında B teması yeni bir diziyi, Eolyen modunu duyurur. A temasının 19. ölçüye kadar parlak ve tutkulu duygularıyla daha içsel, duygusal ve hayalperest bir duygu arasında kontrast oluşturulmaktadır. Bu kısım, 23. ölçünün sonunda 5. derecede (hiçbir öncü nota olmadan modal dominant) üzerinde kalış yapar. 24-29. ölçüler arasında bas partisinde paralel beşliler duyulmaktadır.

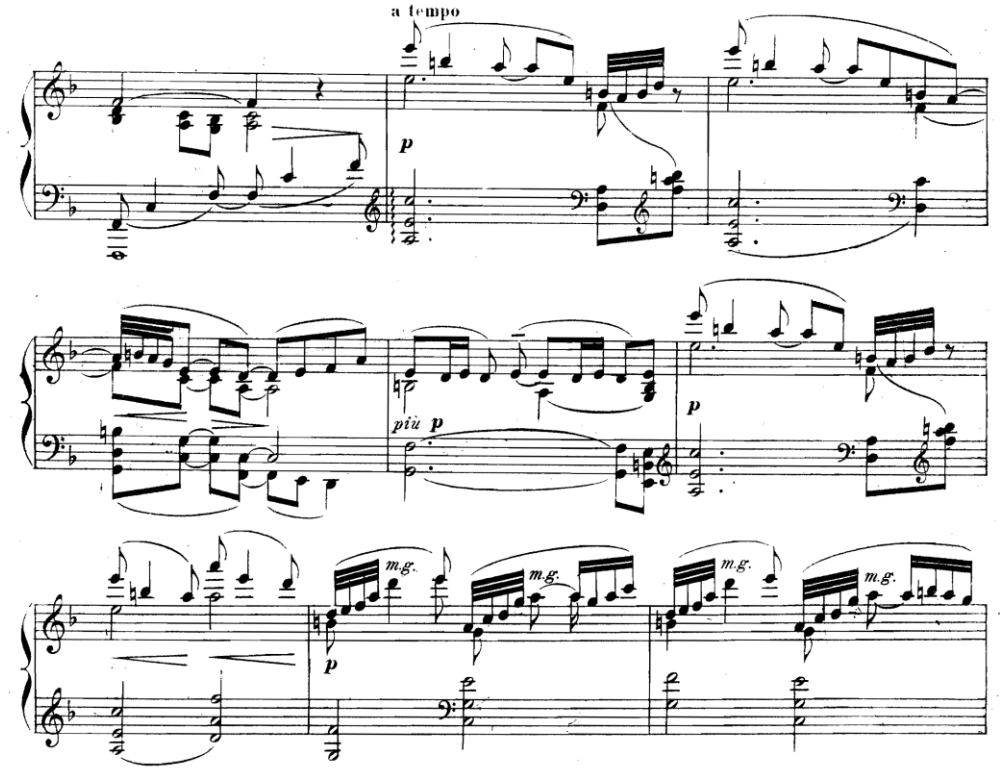

Örnek 8: C. Debussy, Suite Bergamasque, Prelude, 20-28. ölçüler.

Debussy A ve B temasında farklı doku ve ses renkleri, paralel beşli ve Eolyen modu da dahil olmak üzere yeni armoniler ile çeşitli kompozisyon tekniklerini kullanır. 66. ölçü itibariyle A teması fa majör tonunda geri döner. Besteci ilk temayı kullanarak daha parlak bir bitiş oluşturmak için duygusal bir koda ile birleştirir. Koda, 76. ölçüde başlar; ruh hali tutkuludur ve ilk temayı koral doku ile birleştirerek zengin bir ses paleti yaratılmıştır. Coşkuyla yükselen gamlar bölümün sonuna kadar devam eder.

İzlenimci müzik (1890-1918) genellikle nazik ve puslu bir nitelik taşır. Bu bölüm, Debussy'nin olgun izlenimci tarzının ortaya çıkmasından önce yazılmış olmasına rağmen, izlenimcilikle ilgili bazı yönleri önceden haber vermektedir. Bunları şu şekilde sıralayabiliriz:

• Yumuşak tınıların kullanımı ve sert vurgulamalardan kaçınma. (ancak bölüm içerisinde aynı zamanda ff nuansına da ulaşır).

• Modal dizilerin kullanımı.

• Özellikle baslarda paralel 5'liler.

• Genişletilmiş akorlar; 9'lu ve zaman zaman 11'li akorlar.

• Disonans kullanımı.

• Tam ton dizisinin kısa süreli kullanımı.

Menuet

Menuet, üçlü zamanlı zarif bir dans türüdür. Adı, dansın küçük adımlarına gönderme yapar. Suite bergamasque'ın ikinci bölümü olan Menuet, barok dans ve *arabesk*[6] motifinden ilham almaktadır. Bu bağlamda Debussy, bölümün ana temasında melodik çizgiyi süslemek için ilk birkaç ölçüde zarif süslemeler kullanmıştır. Menuet'de de çok katı olmamakla birlikte üçlü A-B-A formununun kullanıldığını görürüz. A teması iki farklı tema içerir ve B teması, ana temalara atıfta bulunan kontrastlı bir bölümdür. Bölüm la minör tonundadır, ancak ilk temada tonik nota bas partisinde belirgin bir şekilde kullanılmaz. Temanın açılışı tenor partisinde, 1. ölçünün ilk vuruşunda, la minörün tonik sesinde başlar. Ancak tonik akoru, 18. ölçüye kadar görülmez. Nüans ve tını oldukça hassas bir dengededir. Özellikle ana temanın başlarında, 18. yüzyıl müziğiyle sık sık ilişkilendirilen, açık ve kesin bir vurgu görülür. Melodi başlangıçta 2'şer ölçülük döngülerle devam eder, ki bu bir menuet için tipiktir. Oyunbaz ritmik çelişkiler 4. ölçüdeki gibi senkoplu ritimlerle ortaya çıkar.

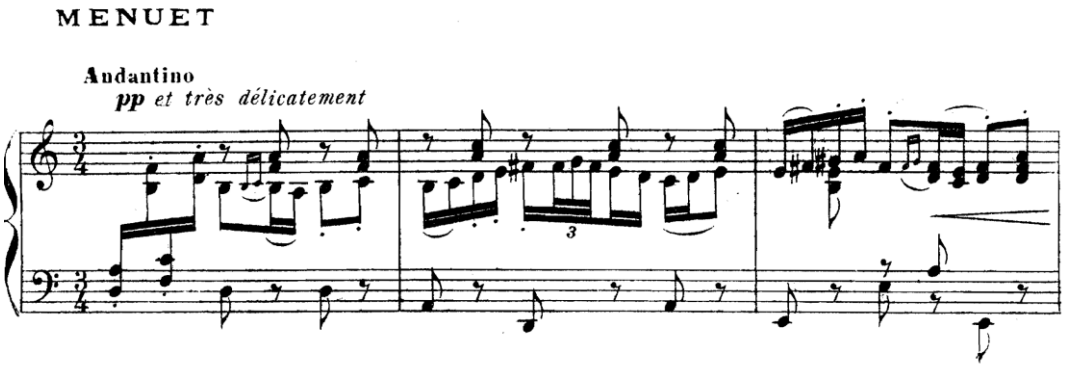

Örnek 9: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 1-3. ölçüler.

[6] Arabesk, Arap mimarisinin atmosferini yaratmak için melodiler kullanılan bir müzik türüdür.Terim ve temalar, Arap müziğinden gelmek yerine, sanat terimi olan "arabesque"dan ödünç alınmıştır.Bu tarz, oldukça süslü bir stildir.

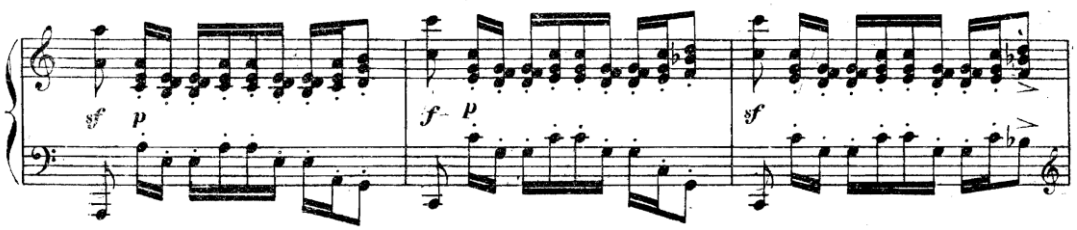

Örnek 10: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 18-20. ölçüler.

22-25. ölçülerdeki si bemol majöre taşıyan köprü ile staccato kullanmadan lirik ve romantik bir üsluba geçilir. Ana temanın oyuncu ruhuna, staccato ve yumuşak dinamiklerine karşın orta bölümde, lirik uzun cümleler ve bas partisinde uzun pedal sesleri kullanarak gizemli, sakin bir atmosfer oluşturulmuştur. Bu ikinci tema (espressivo), si bemol majör tonundadır. Melodi, soprano partisinin tonik notasında başlar ve sol el tarafından genellikle 10'lu akorlar ya da armoniler ile desteklenmektedir.

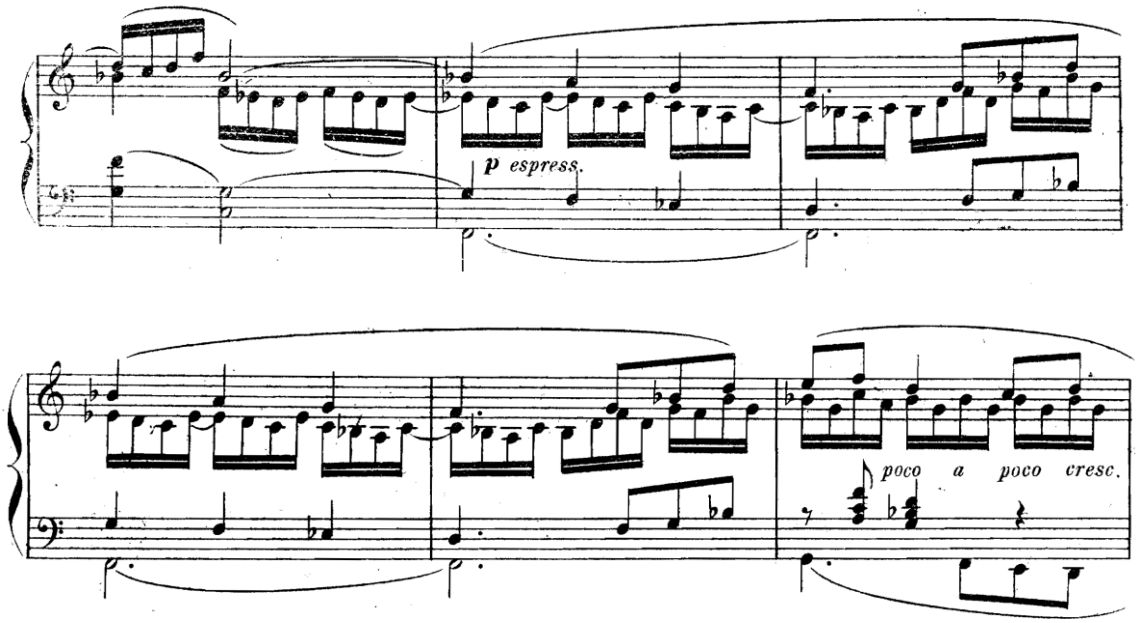

Örnek 11: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 25-30. ölçüler.

İlk tema A bölmesinin son birkaç ölçüsünde, 44-49. ölçülerde geri döner. Ardından dramatik ve duygusal uzun geçişler kullanılarak tema aniden değişir ve B bölmesi 50. ölçüde başlar. Aşağıdaki örnekte de görüldüğü gibi, Menuet'de Debussy aslında ilk temayı B bölmesindeki bu geçişten önce kullanmıştır.

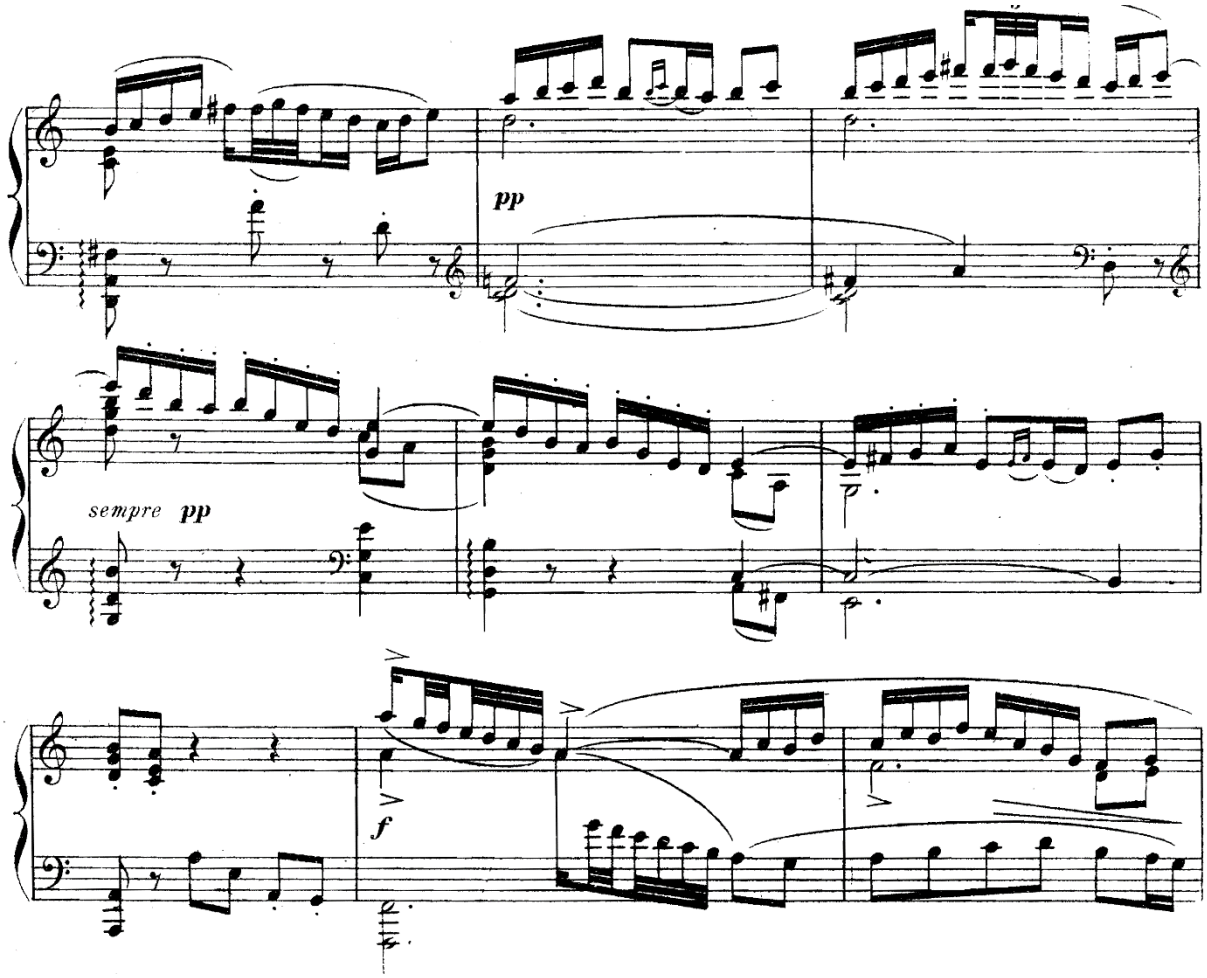

Örnek 12: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 43-51. ölçüler.

58-72. ölçüler, çoğunlukla re majör tonunda , daha yumuşak ve daha lirik bir tarza geri dönüşü ifade eder. 2'şer ölçülük pek çok dizi, tonik akorunda başlar ve dominantta biter. 7. nota bazen (Do) düşürülerek miksolidyen modu kullanılır. Daha önce daha çok arka planda kullanılan noktalı ritimler (örneğin, 4 ve 22. ölçüler) şimdi melodi için daha önemli bir hal almaktadır. Senkop ve poliritim grupları sıklıkla duyulur. 69-72. ölçüler fa diyez minör tonundadır. 73. ölçüde aniden gelen dokunun değişimi ve bas partisindeki dominant pedal eşliğinde anahtar değişir ve üç bemol alır. A bölmesi mi bemol majör tonunda geri döner.

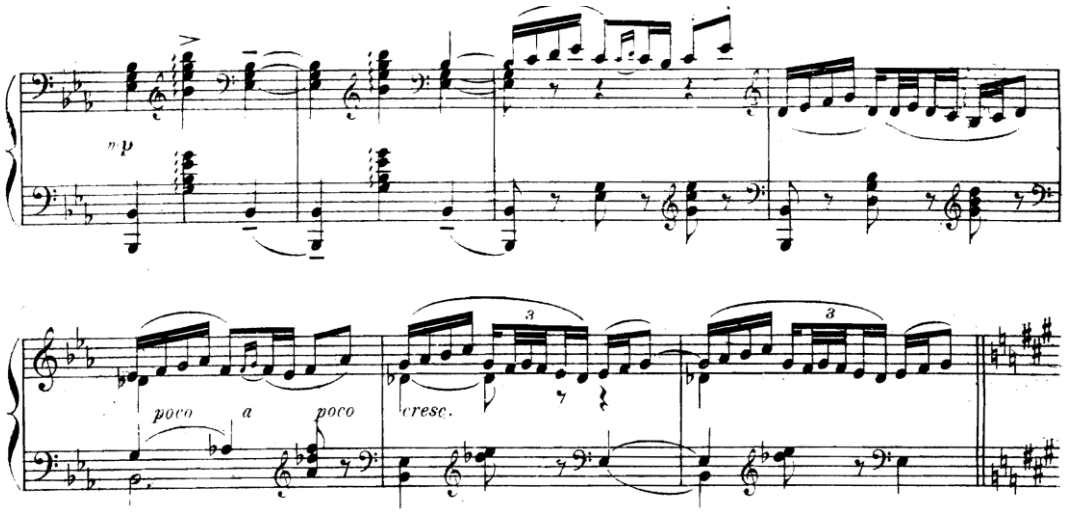

Örnek 13: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 73-79. ölçüler.

Bitişten önce 80. ölçüde, mi bemol majörden la majore modülasyon yapılır. Parlak pasajlar, 79. ölçüden 80. ölçüye kadar yarım ton yukarıya transpoze edilerek elde edilir. Daha kuvvetli nuanslar ve daha dolu bir dokuda, parlak bir doruğa ulaşır ve ardından söner. 82-97. ölçüler arasında ikinci tema duyulur.

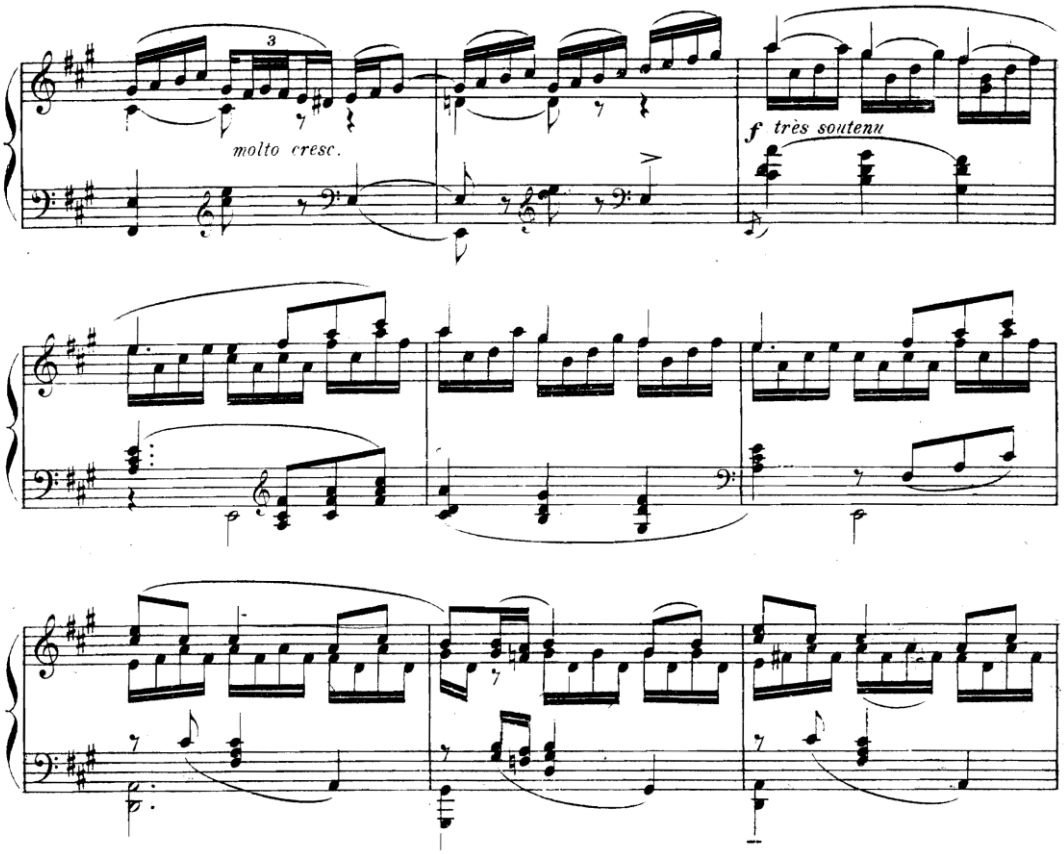

Örnek 14: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 80-88. ölçüler.

96. ölçüde kodaya la major tonunda bir geçiş beklenir, ancak sürpriz bir şekilde la minör tonuna bir anahtar değişikliği yapılarak ve dizinin doğal formunu kullanarak geçilir.

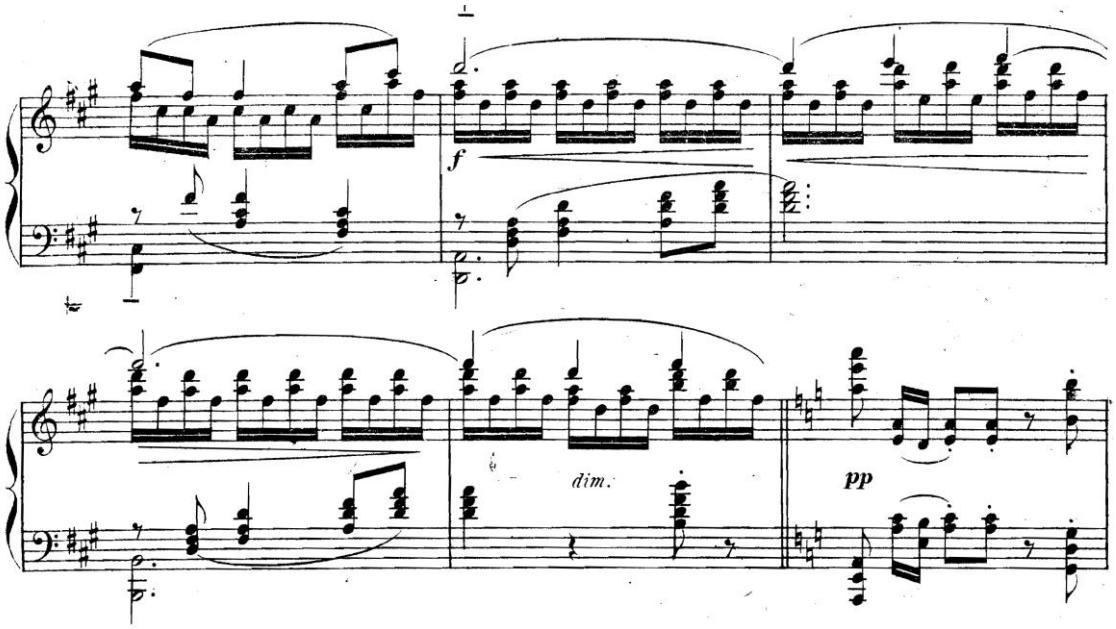

Örnek 15: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 92-97. ölçüler.

Diminuendo ardından gelen pianissimo nüansı ile 95-104. ölçülerde, son kadansta mi minör akorundan la minör akoruna geçilir. Bölüm, iki yumuşak, kopuk tonik notası ile oktavda sona erer.

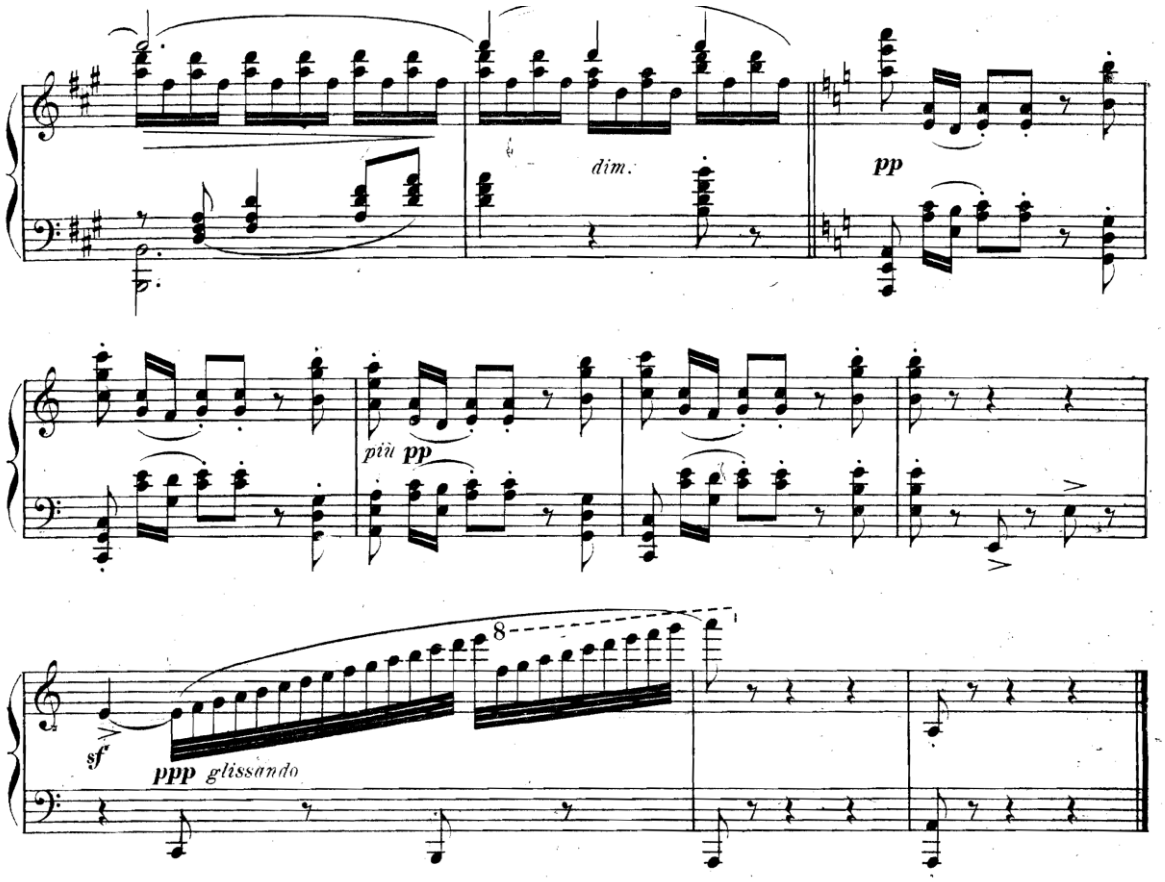

Örnek 16: C. Debussy, Suite Bergamasque, Menuet, 95-104. ölçüler.

Prelüde'de olduğu gibi Menuet'te de Debussy'nin erken dönem eserlerinden olsa da izlenimci müziğin şu izlerini taşımaktadır;

- Modal armoniler.
- 7'li ve 9'lu akorların kullanımı.
- 3'lüsü olmayan akorların kullanımları.
- Paralel 5'ler kullanımı.
- Geleneksel kadanslardan kaçınma (örn. önde gelen bir notanın olmaması).
- Senkop ve çoklu ritimler içeren ritimler.
- Hassas dokular ve genellikle yumuşak nüanslar,tınılar.

Clair de Lune

Suitin en ünlü ve üçüncü parçası olan Clair de Lune, bu şiirsel başlığıyla dans isimlerinden oluşan diğer üç bölüm ile karşıtlık oluşturmaktadır. Fransızca ay ışığı anlamına gelen Clair de Lune yukarıda da bahsedildiği gibi başlangıçta "Promenade sentimentale" başlığını taşımaktaydı. Ancak dönemin pekçok bestecisi gibi Debussy de şiir den esinlenmiştir ve bu eser sembolist şair Paul Verlaine tarafından 1869 yılında yayınlanan aynı ismi taşıyan şiire dayanır. Besteci daha önce bu şiiri ve 18 diğer Verlaine şiirini şan ve piyano için kaleme almıştır. (https://theconversation.com/decoding-the-music-masterpieces-debussys-clair-de-lune-79765) Ayrıca şiirdeki "charmante masques et bergamasques" şeklindeki ifade, bütün süitin adına da ilham vermiş olabilir. Şiirin tamamı şöyledir;

Votre âme est un paysage choisi

Que vont charmant masques et bergamasques

Jouant du luth et dansant et quasi

Tristes sous leurs déguisements fantasques.

Tout en chantant sur le mode mineur

L'amour vainqueur et la vie opportune

Ils n'ont pas l'air de croire à leur bonheur

Et leur chanson se mêle au clair de lune,

Au calme clair de lune triste et beau,

Qui fait rêver les oiseaux dans les arbres

Et sangloter d'extase les jets d'eau,

Les grands jets d'eau sveltes parmi les marbres.

(https://allpoetry.com/poem/8538095-Clair-De-Lune-by-Paul-Verlaine)

Müzikolog Roy Howat'a göre ise , "eğer gerçekten diğer bölümlerle aynı zamanda yazıldıysa bu, Debussy'nin piyano müziğinde daha önce hiç olmadığı kadar maceracı olduğunu göstermektedir." (Howat, 1983: 41). Claire de Lune, bir kodayla sonlanan üçlü formdadır. Suite Bergamasque'ın diğer üç bölümüyle karşılaştırıldığında, Clair de Lune'un tonal yapısı temel olarak tonik armoniye dayanır. Debussy A bölmesinde modülasyon kullanmaz. Besteci, farklı tınısal ve ritmik değişiklikleri kullanarak gölgeli ve aydınlık temalar arasında dramatik bir karşıtlık sunar. Karşıtlığı vurgulayan iki farklı tema bulunur. İlk tema, giriş bölümündeki inici üçlülerden oluşan figürdür. Bu figür, bir iç çekme hissini temsil eder denebilir.

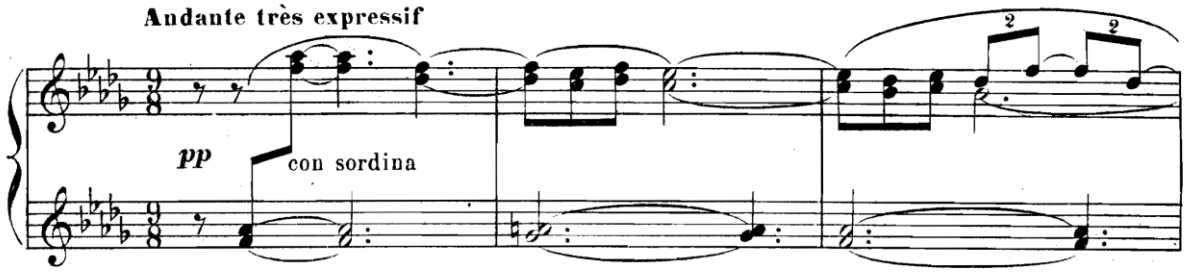

Örnek 17: C. Debussy, Suite Bergamasque, Clair de Lune, 1-3. ölçüler.

27-50. ölçüler arasında *un poco mosso*[7] nüansı ile başlayan B bölmesi duyulur. Bu kısımda A bölmesine zıt olarak daha yumuşak tınılara, akıcı onaltılık notalar eşlik eder. B bölmesindeki çıkıcı motifler müzikal ve duygusal bir yoğunluk oluşturur.

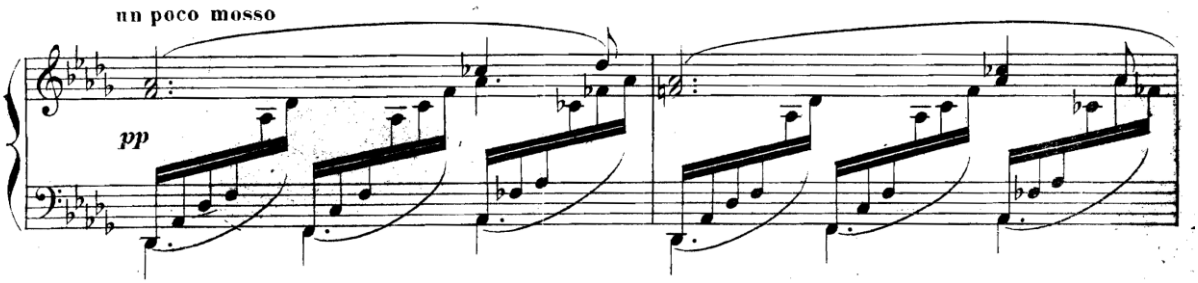

Örnek 18: C. Debussy, Suite Bergamasque, Clair de Lune, 27-28. öçüler.

Re bemol majör tonunda devam edilirken, bazı yabancı akorlar (örneğin, 27. ve 28. ölçülerin sonu) renk katmak için kullanılır, ancak re bemol majörün tonik akoru, tonu yeniden vurgulamak için 27, 28, 29, 35 ve 36. ölçülerin başında duyulur. Eşlikte onaltılık notaların sürekliliği devam eder.

[7] Biraz daha canlı

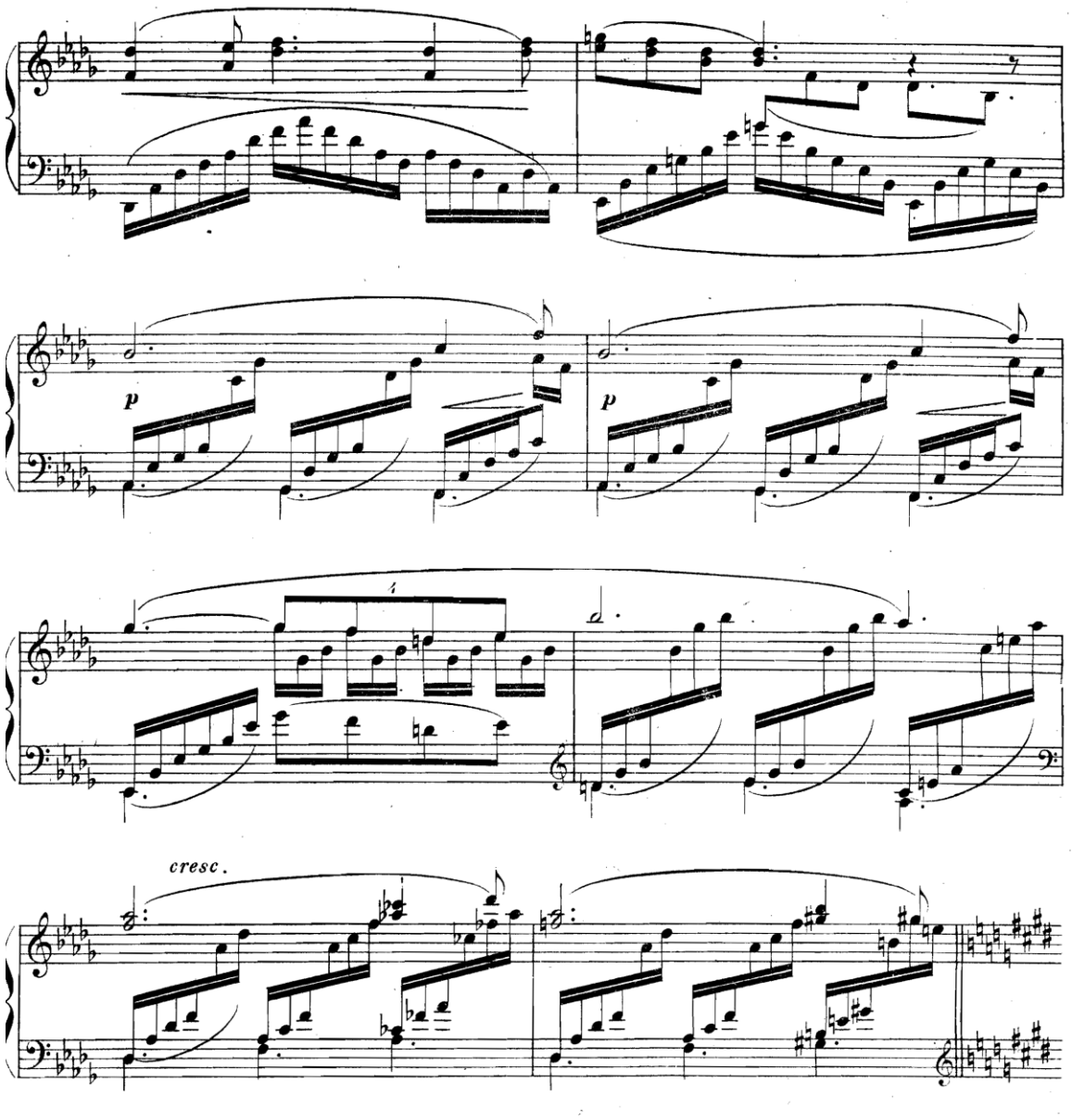

Örnek 19: C. Debussy, Suite Bergamasque, Clair de Lune, 29-36. öçüler.

Besteci A bölmesinde modülasyon yapmamıştır ancak B bölmesinin ortasında ton değişir. Bölümün tonu re bemol majördür, ancak örnek 20'de gösterildiği gibi, 37-42. ölçüler arasında do diyez minör'e modülasyon yapar. Bu, anarmonik paralel minördür, bu nedenle tonal merkez aynıdır ve bölüm boyunca değişmez. Ayrıca farklı nüanslar kullanılır. 41. ölçü forte olarak işaretlenmiştir ve parçadaki tek forte işareti budur. Debussy ayrıca *piu cresc*.[8] ve *En*[9] *animant* işaretlerini de kullanarak 37. ölçüde enerji ve heyecan seviyesini artırmıştır.

[8] Piu Crescendo: Daha çok artarak
[9] Canlı

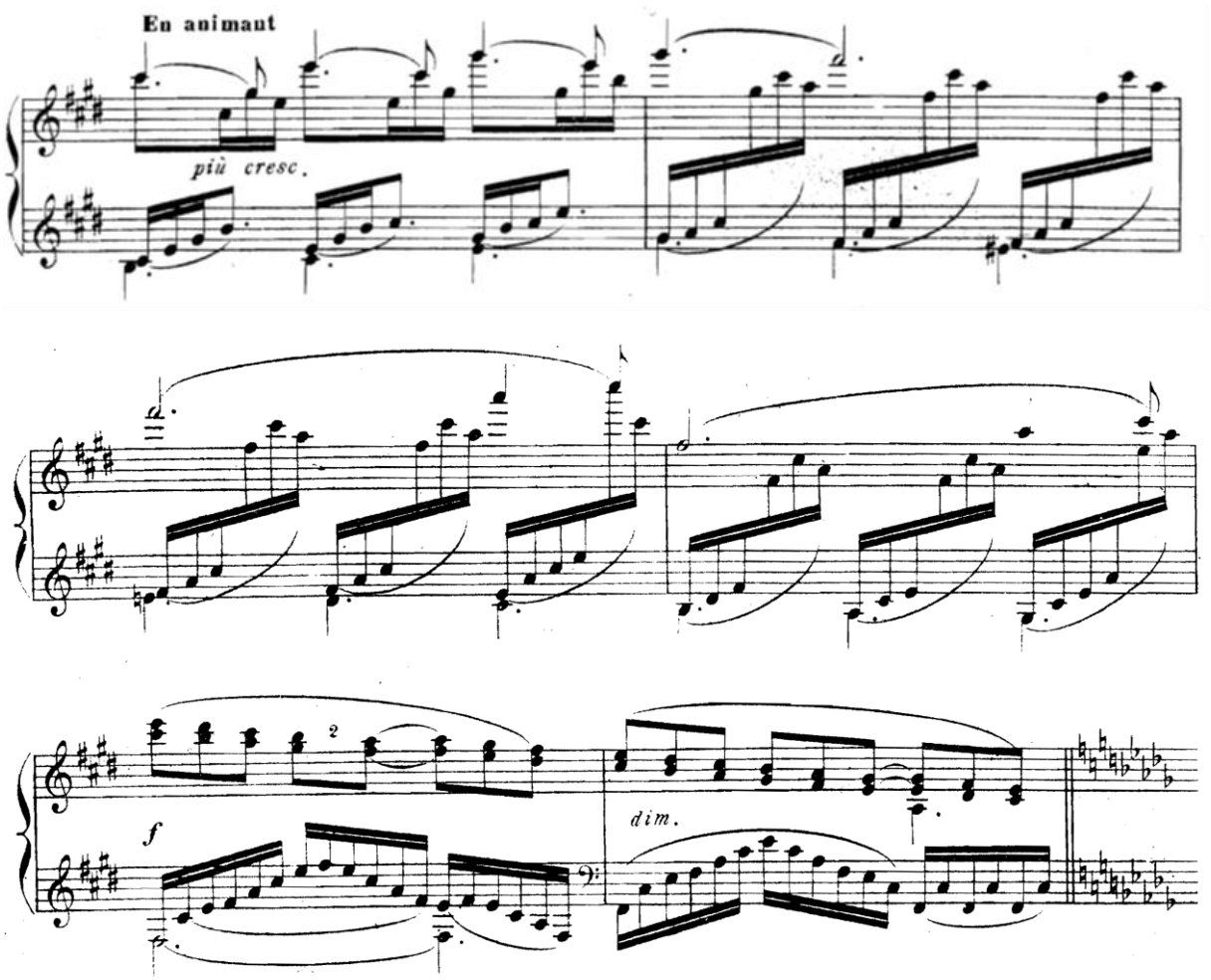

Örnek 20: C. Debussy, Suite Bergamasque, Clair de Lune, 37-42. ölçüler.

43. ölçüde gelen *calmato*[10] ile re bemol majör' e geri dönülür.

51. ölçüde A bölmesinin geri dönmesi ile Debussy s. 51-65 arasında bölümün başındakiyle aynı inici motifi, bir oktav daha yüksekten duyurur. Bu tanıdık motifi arpejli bir eşlik süsler.

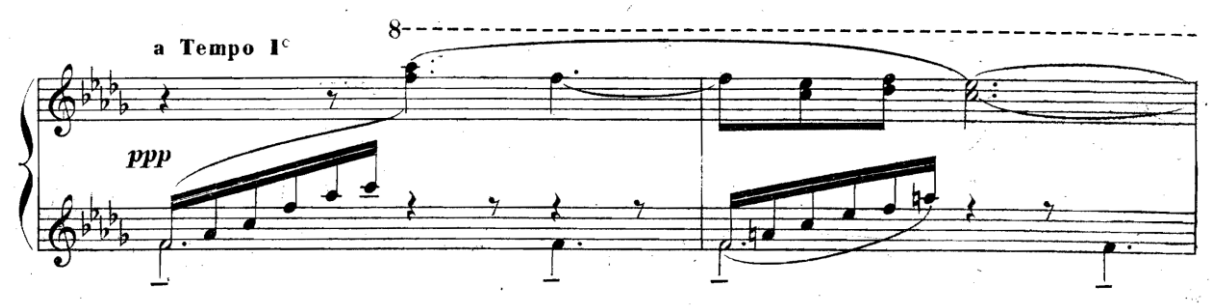

Örnek 21: C. Debussy, Suite Bergamasque, Clair de Lune, 51-52. ölçüler.

Ardından son olarak 66. Ölçüde başlayan koda gelir. Bu koda B bölmesinin başlangıcına benzer ancak daha sakindir, tamamı re bemol major tonundadır ve bir tam kadans ile sonlanır. Clair de Lune'da çeşitli tempo işaretlemeleri bulunmaktadır, bunlar romantik ve duyarlı bir his oluşturur. Açılış bölümü *Andante très expressif* olarak işaretlenmiştir, orta derecede yavaş ancak akıcı bir tempodur. 15 ile 20 ölçü arasında, Debussy, tempoyu

[10] Sakinleşerek

rubato ve *peu à peu cresc et animé* işaretlemeleriyle kullanarak, icracının 25. ölçüdeki ilk doruğu serbest ancak heyecanlı bir tarzda ortaya çıkarmasını teşvik eder. *Un poco mosso* işareti, temelde biraz daha canlı anlamına gelse de tempo hala yavaştır. 37. Ölçüdeki dramatik doruk noktasının tutkulu duyguları *En animant* ve *accelerando* işaretleriyle belirtilir. Ardından, tempo *Calmato* olarak değişir ve A bölmesinin dönüşünde ilk tempoya geri döner. Tüm heyecan, huzurlu ve dingin duygulara dönüşmüştür.

Bölümün izlenimci özellikleri arasında şunları sayabiliriz:

- Ruhani dokular ve genellikle yumuşak tınılar.
- 7'li ve 9'lu akorların kullanımı.
- Pedal noktaları.
- Zaman zaman baslarda paralel 5'lilerin kullanımı. (örneğin, 27-59-60. Ölçüler)

Clair de Lune hem icracılar hem de dinleyiciler için olağanüstü popüler hale gelmiştir. Belki de bunun sebebi bu eserin, ay ışığının güzelliğini tasvir eden narin ve romantik duygularla dolu basit bir dokuya sahip olmasıdır.

Passepied

Suite Bergamasque'nin son bölümü Passepied'dir. Passepied, 17. ve 18. yüzyıllarda popüler olan Fransız saray dansıdır. Menuet ile benzerdir ancak daha hızlıdır. Genellikle 3/8'lik veya 6/8'lik zamandadır ve sürekli sekizlik veya onaltılık notalara sahiptir. Debussy, geleneksel barok dans süitlerinde olduğu gibi canlı bir dans bölümü ile eseri sonlandırarak normu takip eder. Ancak, on yedinci yüzyıl passepied'sine kıyasla, Debussy'nin temposu daha yavaştır. On yedinci yüzyıl passepied stili senkop kullanımıyla karakterize edilirken Passepied'de, aşağıdaki örnekte görüldüğü gibi, 1-7. ölçülerde Debussy bu kullanıma uymamıştır. Bunun yerine çok düzenli ritmik kalıplar kullanır ve *alla breva* zamanına uyar. Sürekli staccato sekizlik notalardan oluşan eşlik partisi baştan sona korunur. Passepied, fa diyez minör tonundadır ve genellikle dizinin modal formlarını kullanır. Form oldukça özgürdür, ancak üç ana bölüm ayırt edilebilir; Birinci kısım ilk temayı, ikinci kısım ikinci temayı duyurur ve üçüncü kısım bir yeniden sergi işlevi görmektedir.

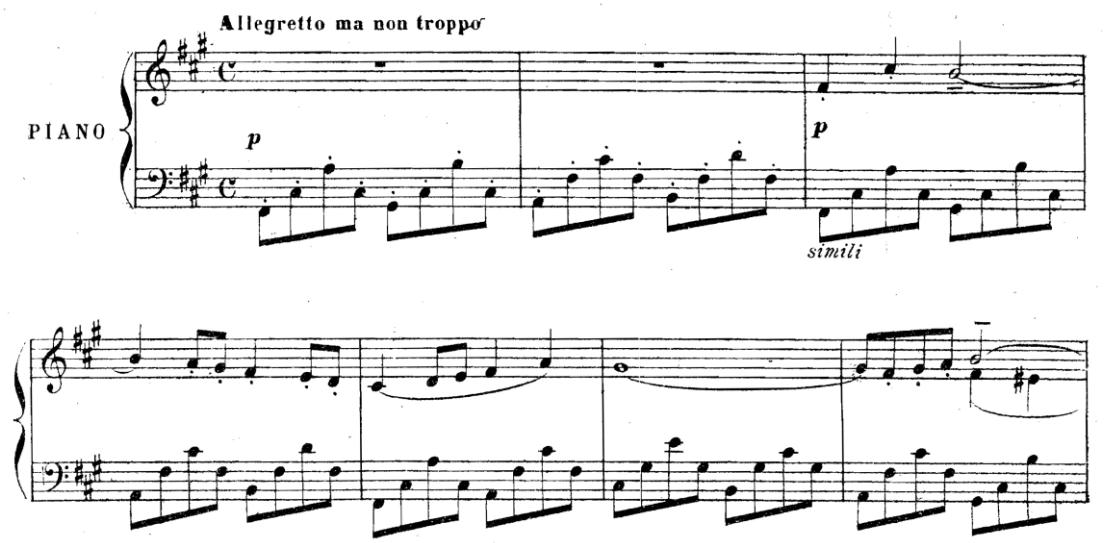

Örnek 22: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 1-7. ölçüler.

Debussy, neredeyse tüm bölüm boyunca Aeoliyen modunu kullanır. Daha dolu bir tını ve ince nüans değişiklikleri yapmak için birden fazla parti eklenir. 16-23. ölçüler arasında saf bir neşe hissi duyulur.

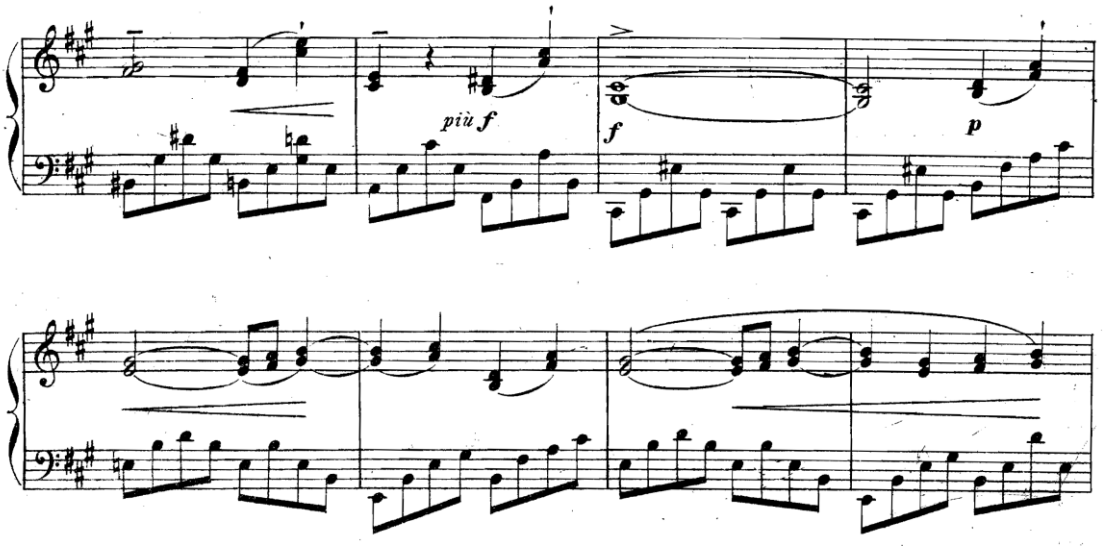

Örnek 23: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 16-23. ölçüler.

24-30. ölçülerde, dörtlük 3'lemelerin altında dört 8'lik nota olan bir poliritm duyulur. Melodi, eşlik kısmındaki sabit ve değişmeyen ritmik kalıba karşı tutarlı bir lirizmi sürdürür. 30. ölçü ile ilk tema fa# Aeoliyen modunda yeniden sunulur. Ana melodi, sadece moddan gelen notaları içerir, ancak eşlikte kromatizm görülür. İlk cümlenin melodisi değişmemiş durumdadır.

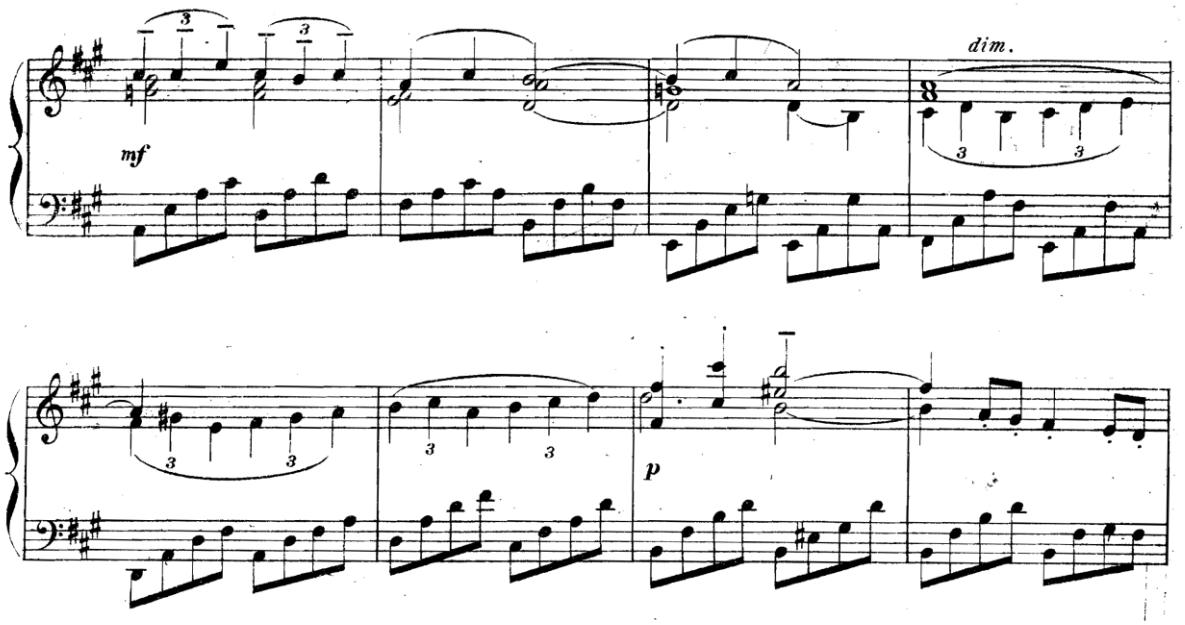

Örnek 24: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 24-31. ölçüler.

39-59. ölçülerde ritmik dans bölümleri romantik geçişlerle sırayla gelir ve 2. Kısıma geçişte bir köprü oluşturur.

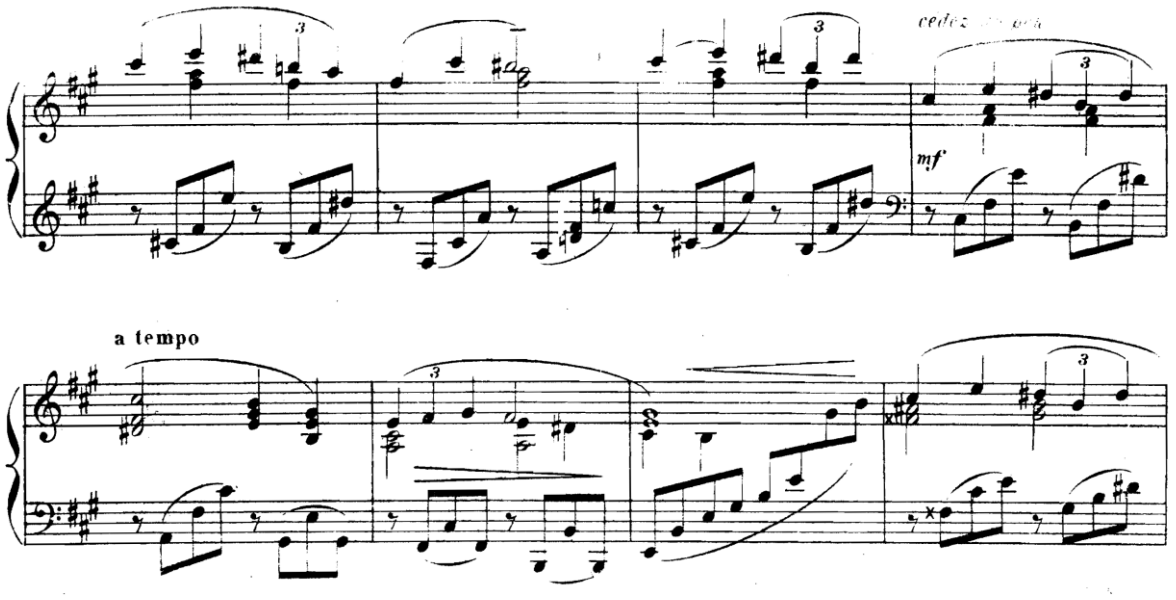

Örnek 25: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 40-47. ölçüler.

59. ölçü ile 2. kısım başlar. Bu 2. tema, tonun ilgili majörü olan la majör tonundadır. Melodi koral yapısında duyulur ve tonik akoru üzerinden başlar. 63-65. ölçüler beklenmedik şekilde do majöre uğrar ve 66. ölçüde birdenbire la majörün dominant akoruna geri döner.

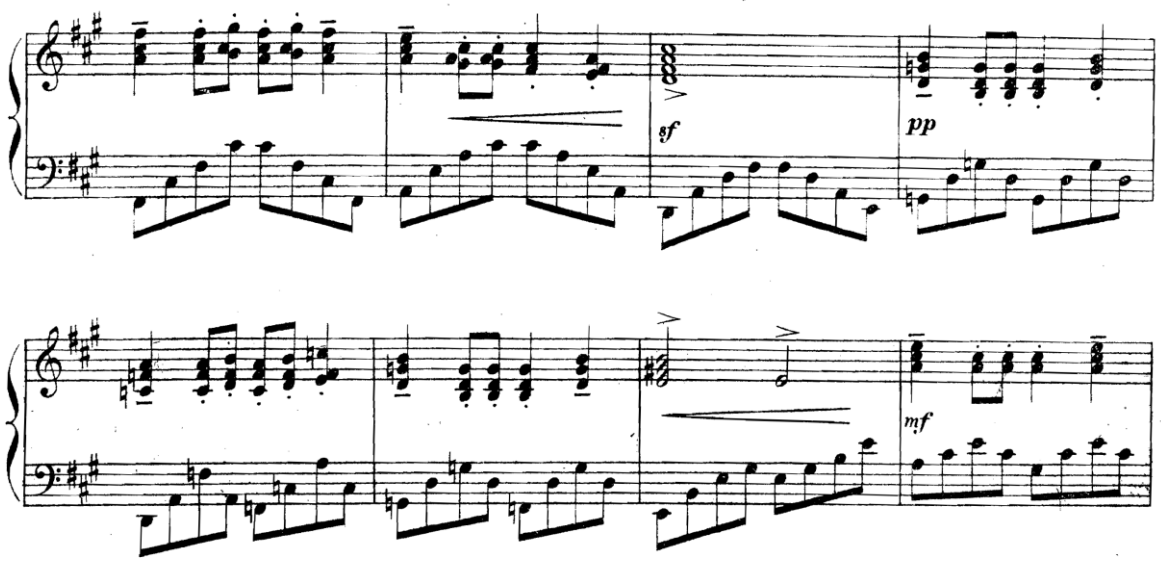

Örnek 26: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 60-67. ölçüler.

76. ölçüde anahtar değişimi görülür. Bu kısım 2. temanın bir türevidir, ancak daha yumuşak ve daha rüya gibi bir şekilde, tiz oktavda başlayar. Beklenmedik bir şekilde la bemol majör tonundadır. 74-75. ölçülerdeki sol diyez ve re diyez notaları, la bemol ve mi bemol olarak (anarmonik bir şekilde) yeniden yorumlanır. 77-79. ölçülerdeki melodik hat, 24-26. ölçülerdeki lirik ara bölüm ile çok benzerdir.

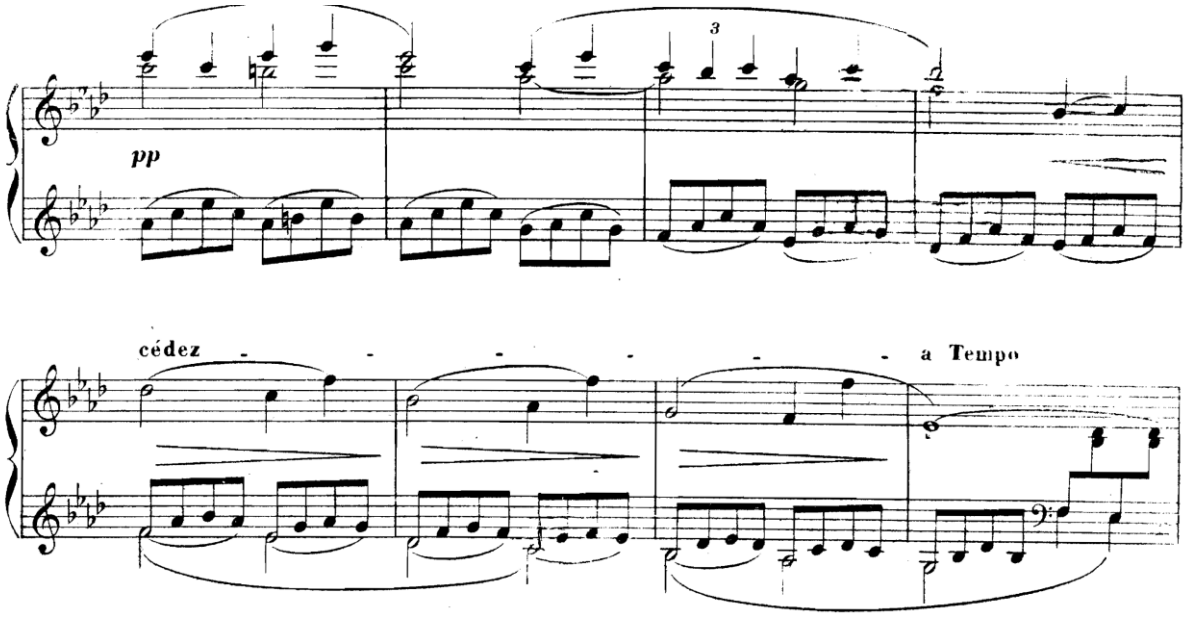

Örnek 27: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 76-83. ölçüler.

106. ölçü ile 1. Tema (3. Kısım), Fa# minör tonunda geri döner. Motif 3-19. ölçüler arasındaki ile çok benzerlik gösterir ancak bu kez başlangıçta sol elde bulunur. Ardından kodada, Debussy eseri sonlandırmak için Doryen modunu kullanır. 147-156. ölçülerde görüldüğü üzere Passepied, canlı bir dans biçimini son derece basit ve saf bir melodi hattıyla birleştirir.

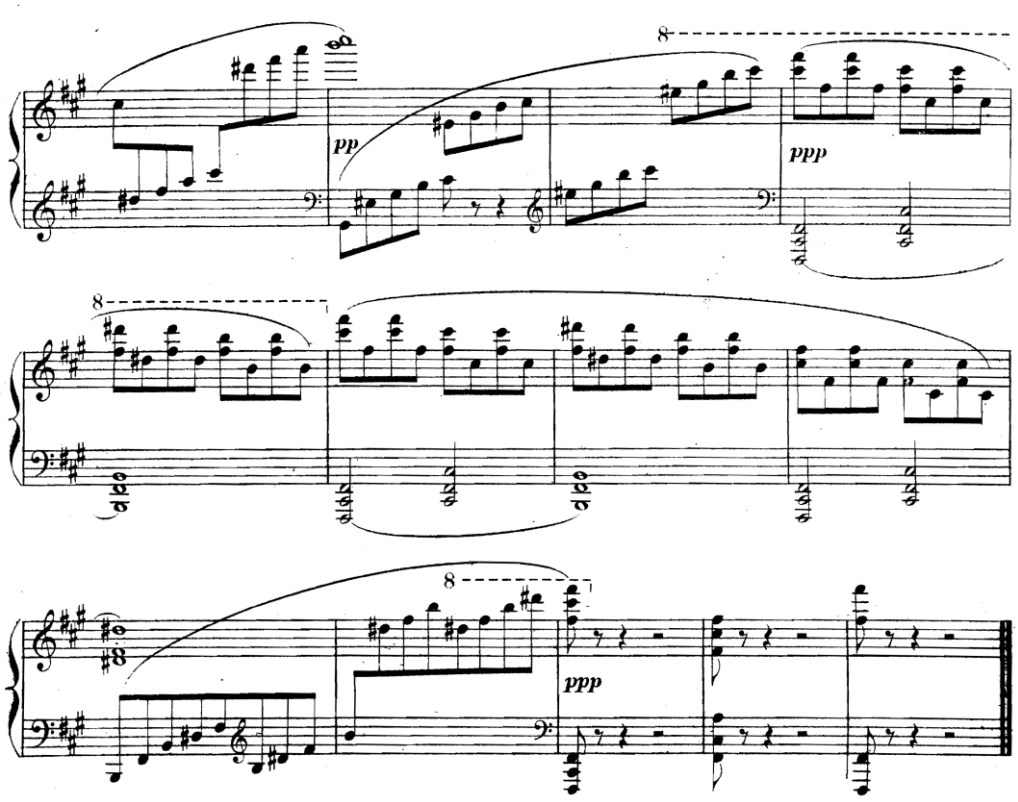

Örnek 28: C. Debussy, Suite Bergamasque, Passapied, 144-156. ölçüler.

Sonuç

Bu çalışmada Claude Debussy'nin erken dönem piyano eserlerinden biri olan Suite Bergamasque'ın analizi sayesinde İzlenimcilik akımının nasıl ilerlediğini inceleme fırsatı bulunabilir. Bu eser, Prelude, Menuet, Passepied ve özellikle derin İzlenimcilik etkisi ile ünlü Clair de Lune ile dört bölümden oluşan bir süitdir. Debussy Suite Bergamasque'da barok dans müziğini, resim ve şiire dayalı imgeleri kendi armoni ve melodi yazım tarzına entegre etmiştir. Besteci, eserin tamamında farklı tarzlar kullanır. Armonik dil, tonal dokular ve ritmik unsurlar yenilikçidir. Üçüncü bölüm, şiirsel bir başlık olan Clair de Lune ile adlandırılmıştır ve diğer üç bölümün dans başlıklarıyla kontrast oluşturur. Çalışmada dört bölümün detaylı analizi yapılmıştır. Bu analizlerde ortaya çıkan bulgulardan bazıları şu şekildedir;

- Eserde duyulan ilk temada, geleneksel majör ve minör dizileri duyulur. Ancak daha sonra Tam ton dizisi ve Orta Çağ kilise modları kullanılmıştır. Bu teknikler, bestecinin sonraki müzikal çalışmalarının büyük özelliklerinden biridir.
- Bir diğer özellik ise Debussy'nin mozaik benzeri formudur ki bu, bir dizi duyguyu iletmek ve büyük yoğunlukla tek bir ana izlenimi iletmek için oluşturulmuştur.
- Enstruman üzerinde geniş bir renk skalası yaratmış ve eşsiz bir tını oluşturulmuştur. Debussy formu sık sık değiştirmiş ve kontrastı vurgulamıştır. Bu nedenle tema tekrarlandığında her seferinde çeşitli değişiklikler yapmıştır.
- Eserde üçlü A-B-A formu besteci kendi tarzında kullanmış ve yeni bir işlev ve değer kazandırılmıştır.

Piyanistler için farklı tarzları ve farklı tınıları keşfetmek hem heveslendirici hem de zorlayıcıdır. Benim de konser repertuarımda sıklıkla yer verdiğim Clair de Lune, klasik müziğin en popüler ve ünlü eserlerden biri olarak haklı bir üne sahiptir. Suite Bergamasque, Debussy'nin erken tarzının olağanüstü bir örneği ve günümüz piyano resitalleri için etkili bir parçadır. Bu çalışmada yapılan ölçü bazında detaylı analizin eseri çalmak ve üzerinde derinleşmek isteyen icracılara faydalı olmasını umuyorum.

Kaynaklar

Boran, İlke ve Şenürkmez, Kıvılcım Yıldız. Kültürel Tarih Işığında Çok Sesli Batı Müziği. İstanbul: Yapı Kredi yayınları, 2007: 250.

Çöloğlu, Mesut Erdem. Debussy'nin Müziği ve Sembolist Şiir . Sanat ve Tasarım Dergisi , 6 (2) , 150-178 . 2016:164. DOI: 10.20488/www-std-anadolu-edu-tr.292716

Dawes, Frank. Debussy piano music. Londra: British Broadcasting Corporation, 1982: 8-20.

Deri, Otto. Exploring Twentieth Century Music. New York: Rinehart and Winston Yayıncılık, I968.

Hansen, Peter. An Introduction to Twentieth-Century Music. Boston: Allyn and Bacon, Inc., 1967.

Howat, Roy. Debussy in proportion, a musical analysis. Cambridge: Cambridge University Press, 1983: 41.

Lederer, Victor. Debussy: The Quiet Revolutionary. New York: Amadeus Yayıncılık, 2007:37.

Orledge, Robert. Debussy and the Theatre. Cambridge: Cambridge University Press, 2009:152.

Roberts, Paul. Images: the piano music of Claude Debussy. Portland: Amadeus Yayıncılık, 2001:90.

Taruskin, Richard. Oxford History of Western Music Vol.4: Oxford: Oxford University Press, 2009: 77.

Thompson, Oscar. Debussy,Man and Artist. New York: Tudor Yayıncılık, 1940: 22.

Vallas, Leon. Debussy, his life and works. Çev. O'Brien, Maire ve O'Brien, Grace. Londra:Oxford University Press, 1933: 74.

Çevrimiçi Kaynaklar

https://allpoetry.com/poem/8538095-Clair-De-Lune-by-Paul-Verlaine

http://www.erhanbirol.com/othersites/TemelMuzikEgitimi/sozluk.htm

https://interlude.hk/poetry-music-debussys-suite-bergamasque/

https://www.pianotv.net/2016/05/analysis-of-clair-de-lune/

https://sanatsozlugum.blogspot.com/2012/06/fete-galante.html

https://theconversation.com/decoding-the-music-masterpieces-debussys-clair-de-lune-79765

https://en.wikipedia.org/wiki/Arabesque_(classical_music)

Nota Örnekleri

Debussy, Claude Achille. Suite Bergamasque First edition Paris: E. Fromont, 1905. Plate E. 1404 F.

AN ANALYTICAL STUDY OF CLAUDE DEBUSSY'S SUITE BERGAMASQUE

Işıl GİRAY UYSAL

ABSTRACT

"Suite Bergamasque" is one of the most famous piano works by Claude Debussy, who is considered one of the most important composers of the 20th century. The piece was started around 1890 and an initial version was published in 1891. However, the composer continued to work on it until 1905, and it was finally published with its definitive form consisting of four movements: Prélude, Menuet, Clair de Lune, and Passepied. Although the work was considered unusual and commercially less appealing during its composition periods, it has now become a masterpiece found in the repertoires of even the greatest pianists. Recordings of the piece have been made, and it is frequently preferred by performers and audiences in concert programs. Especially the 3rd movement, Clair de Lune, has become one of Claude Debussy's most famous piano works and one of the most renowned musical themes of all time. Widely accepted by a broad audience, it has been adapted for different instruments and ensembles. In this research, the innovations Claude Debussy brought to piano music, the composition process of Suite Bergamasque, the analysis of its four movements, and an exploration of other artistic realms that inspired the work have been targeted. Additionally, the connections between music, poetry, and art that influenced Debussy overall have been studied.

Keywords: Debussy, Impressionism, Suite Bergamasque, Piano, Music